

ΧΑΝΙΑ 1 Μαΐου 1957

ΕΤΟΣ ΣΤ' ΤΕΥΧΟΣ 13ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1,50

Π Ρ Ω Τ Ο Μ Α Γ Ι Α

Τοῦ Μαΐου ροδοφαίνεται ἡμέρα
 ποῦ ὠραιότερη ἡ φύση ζυπνάει
 καὶ τὴν κάνουν λαμπρὰ καὶ γελάει
 πρασινάδες, ἀχτίδες, νερά,
 ἄνθη κι' ἄνθη βαστοῦνε στὸ χέρι
 παιδιὰ, ἄντρες, γυναῖκες καὶ γέροι
 ἀσπροεντύματα, γέλια καὶ κρότοι
 ὅλοι οἱ δρόμοι γεμάτοι χαρά.
 Ναί! Χαρῆτε τοῦ χρόνου τῇ νιότη
 ἄντρες, γέροι, γυναῖκες, παιδιὰ.

Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

(Ἀπὸ τὸ βραβευθὲν Τουριστικὸν Λεύκωμα
 «ΚΡΗΤΗ» τοῦ κ. Ἀλεξ. Κ. Δρουδάκη).

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Με πρωτοφανή λαμπρότητα έωρτίσθη ή επέτειος της 25ης Μαρτίου εις τό γυμνάσιόν μας. Τόν πανηγυρικόν της ήμέρας έξεφώνησεν ό έξαιρετος καθηγητής μας κ. Δρακωνάκης όστις ανέπτυξε μέ μεγάλην σαφήνειαν τό μεγαλείον τοϋ άγώνος τοϋ 21.

Έπηκολούθησαν άπαγγελίες ύπό διαφόρων μαθητών μεταξϋ τών όποιων σημειώνομεν της μαθητρίας της Ζ' πρ. Πολογιώργη Μ. Κατόπιν τούτων ή χωρωδία τοϋ Γυμνασίου μας έκλεισε τήν ώραιαν και συγκινητική αϋτήν έορτήν.

Έξαιρετικήν έπιτυχίαν έσημείωσεν ή παρέλασις τών Γυμνασίων της πόλεως μας, ή όποία ήτο καλλιτέρα άπό κάθε προηγούμενο έτος, όστε όλόκληρος ό λαός της πόλεως μας κατεχειροκρότησε τούς νέους βλαστούς της αύριανής Έλλάδος μας.

Τήν 5ην Άπριλίου συνεκροτήθη όγκώδες συλλαλητήριον ύπό τών μαθητών τών Γυμνασίων επί τή άπελευθερώσει τοϋ Έθνάρχου Μακαρίου. Άπό πρώτας οι μαθηταί τών δύο Γυμνασίων έγκαταλείποντες τά θρανία και συγκεντρωθέντες έξωθι τοϋ Γυμνασίου συνεκρότησαν όγκώδη διαδήλωσιν, φέροντες πλακάτ μέ διάφορα συνθήματα ύπέρ της Ένώσεως και τοϋ Έθνάρχου Μακαρίου. Άκούθως κατηυθύνθησαν εις τό Μνημείον τοϋ Άγνώστου Στρατιώτου όπου κατέθεσαν στέφανον και έψαλλον τόν Έθνικόν Ύμνον, και έν συνεχεία κατηυθύνθησαν εις τό Νομαρχιακόν Μέγαρον και τήν Δημαρχίαν διά νά επιδώσουν ψηφίσματα

ύπέρ της Ένώσεως. Ούδέν έπεισόδιον έσημειώθη με'αξϋ τών μαθητών και της Άσιγνομίας.

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
Ζ' Πρ. Α' Γ. Ρεθύμνης.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Η Έθνική και θρησκευτική γιορτή της 25ης Μαρτίου γιορτάστηκε και τό σχολείο μας όπως κάθε χρόνο. Στις 23.3 και ώραν 9 π. μ. άκούσαμε όλες οι μαθήτριες όμιλία της καθηγήτριάς μας δι)δος Πρυναράκη μέ θέμα τό Ιστορικόν της 25ης. Μαρτίου. Έπίσης άπηγγέλθησαν ποιήματα ύπό τών μαθητριών: Λίτινα Η'. Λουκάκη Ζ'. Έκκεκάκη κ. ά.

Τήν έπομένην 24ην και ώραν 4 μ. μ. όλα τά σχολεία κατέθεσαν στέφανα σ'ό μνημείον τοϋ Άγνώστου Στρατιώτου.

Τήν Δευτέραν 25ην εις τήν Λεωφόρον Κουντουριώτου έγινεν ή παρέλασις εις τάς 12 άκριβώς. Η ήμέρα ήταν έξαιρετική και ή παρέλασις άφησε τίς καλύτερες έντυπώσεις.

Εις τίς 31.3 έγινεν διάλεξις ύπό της Διευθυντριάς τοϋ σχολείου μας κ. Φυλιώτου εις τό Λύκειον Έλληνίδων Όδηγών μέ θέμα: «Ό Διονύσιος Σολωμός». Τήν όμιλίαν παρηκολούθησαν πολλοί έπίσημοι και όρκετός κόσμος.

ΝΙΚΗ ΚΟΥΡΚΟΥΛΟΥ
Η' Γυμν. Ρεθύμνης.

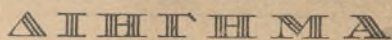
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΣΤΕΛΙΟΥ ΠΑΔΙΑΔΟΣ

Όπως κάθε χρόνο, έ.σ. και φέτος τό γυμνάσιον μας έώρτασε πανηγυρικός τήν μεγάλην Έλληνοχριστιανικήν έορτήν

25ην Μαρτίου. Κατά τήν παραμονήν και περί ώραν 10.30 π. μ. οι μαθηταί και οι μαθήτριαι μετά της προσηκούσης εύκοσμίας μετέβησαν εις τόν Ένοριακόν Ναόν Καστελλίου, όπου έγινε κατόψεις στεφάνου έκ μέρους τοϋ Γυμνασίου εις τό μνημείον τοϋ όπλαρχηγού Άντωνίου Τρυφήτσου. Εις τήν κατόθεσιν τοϋ στεφάνου παρευρέθησαν και αι αρχοί της κομοπόλεως. Τήν δε 25ην Μαρτίου οι μαθηταί μετέβησαν και πάλιν εις τόν Ένοριακόν Ναόν Καστελλίου όπου παρηκολούθησαν δοξολογίαν. Έν συνεχεία έγινε άπό μικροφώνου όμιλία σχετι ή μέ τήν μεγάλην Έθνικήν έορτήν ύπό τοϋ σεβαστοϋ μας καθηγητοϋ της Θεολογίας κ. Άθανασ. Φρατζεσκάκη. Μετά τό τέλος της όμιλίας έψάλη ύπό μαθητών και μαθητριών τοϋ Γυμνασίου μας ό Έθνικός Ύμνος Άντωνίου Τρυφήτσου. Έπηκολούθησεν παρέλασις τών μαθητών και τών μαθητριών πρό των έπισήμων: τοϋ προέδρου της κοινότητος Καστελλίου κ. Μ. Χαλκιαδάκη, τοϋ σεβαστοϋ μας Γυμνασάρχου Κ. Μ. Φανουριάκη, τοϋ Φρουράρχου Καστελλίου κ. Σεβαστιάκη, τοϋ Διοικητοϋ της Χωρ)κής και άλλων έπισήμων. Η παρέλασις έχειροκροτήθη ζωηρός και ύπηρε πράγματι άψογος. Ίδ. αιτέπως έστόλιζε αϋτήν σώμα μαθητών και μαθητριών ένδεδυμένων μέ παλαιός κριτικός ένδυμασις, οι όποιοι μετέφερον τήν φαντασίαν τοϋ θεατοϋ εις τούς παλαιούς άγώνας της πολυάθλου και πολυπαθοϋς μεγαλονήσου μας.

ΕΜΜ. ΔΕΤΟΡΑΚΗΣ

Η' Γυμν. Καστελλίου Πεδιάδος

Καιρὸς ἦταν πιά, εἶπε ἡ γοητοῦλα μὲ τὸ σχεδὸν
νεανικὸ πρόσωπο τὸ γεμάτο ἀγνῇ καὶ αὐθιόρμητη
χαρά.

Τὸ πρόσωπο πού ποτὲ δὲν ρυτιδῶθηκε ἀπὸ τὸ κλάμμα, τὸ πρόσωπο μὲ τὰ δυὸ λαμπερὰ μάτια, τὸ πρόσωπο πού στὰ νειάτα του, ἦταν ῥόδινο σὰν τὰ δροσόλουστα ροδοπέταλο τῆς ἀγριοτριανταφυλλῆς.

Μιά ἀγαθή γειτόνισσα τῆς παραστεκόταν.

—Κουράγιο θεία Ροδάνθη—εἶπε—δὲν εἶναι τί-
ποτα.

— Ἦλθε, ναί, ἦλθε ἡ ὥρα μου, τὸ νοιώθω....
 *Ὁμως, μοῦ φαίνεται πὼς μιὰ καινούργια ἀνοιξη
 μὲ περιμένει.

'Αλήθεια μιὰ "Ανοιξη...

—Τὰ χελιδόνια ἤλθαν πάλι τὰ χελιδόνια, ἐφώ-
ναξαν χαρούμενα ἔξω μερικά παιδάκια.

—Ναὶ τὰ χελιδόνια ψιθύρισε μὲ δέος ἡ γρηοῦλα καὶ ἀνασηκώθηκε. Μὲ θυμήθηκαν λοιπόν;

Πέρα, ἔξω ἀπὸ τ' ἀνοιχτὸ παράθυρο ἀπλωνόταν
μιὰ ἄγρια φύση μὲ ὅλες τὶς ὁμορφιές της.

Στὸν οὐρανὸν πετώσαν ἀμέριμνα τὰ χελιδόνια.
Κάτω στὴ γῇ ἔπαιζαν πετώντας κι αὐτὰ σὲ αἰθέ-
ριους οὐρανοὺς τὰ παιδιὰ.

Δὲν εἶχαν καιμιὰ φροντίδα Μόνο ἔπαιζαν εὐτυχισμένα. Λίγα βότσαλα, ἓνα κλαδί, μερικά χελιδόνια ἦταν γι' αὐτὰ τὸ πᾶν. Ἡ εὐτυχία.

Τὰ κουρασμένα της πιά μάτια, παρακολουθοῦσαν τὰ χαρούμενα παιδιά στὶς τρελλές τους ἐκδηλώσεις τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου, ὥσπου δάκρυα τὰ πλημύρισαν. Τώρα δὲν βλέπει τὰ ἴδια παιδιά. Βλέπει τὰ ἄλλα ποὺ τὴν συντρόφευαν τότε εἰς τὰ δικὰ της τρελλὰ παιγνίδια.

Καὶ ἡ μικρὴ Ροδάνθη, μὲ τὰ ροδοκόκκινα μὰ
γούλα, πάντα πρώτη ἐτρεχε μέσα στὰ δάση, σκαρ-
φάλωνε στὰ βουνά, ἐγύριζε στὰ χωράφια ἀκούραστη
καὶ πάντα χαρούμενη

Δὲν περνοῦσε μὲρα χωρὶς νὰ ἀντηχήσῃ ἡ γλυ-
κειὰ τῆς φωνῇ στοὺς δασομένους λόγγους τοῦ ὄμορ-
φου χωριοῦ.

Ἐπειτα ὥρες ὁλόκληρες καθόταν κοντὰ σὲ μιὰ φωλιά, γιὰ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἀθόρυβη ζωὴ τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτοῦ κόσμου τῶν πουλιῶν καὶ ἑναὶ παράξενος ἐνθους ἀσμὸς τὴν κυρίευσεν.

Ἡ χαρά της ὅμως ἔφθανε εἰς τὸ ἀπροχώρητο, ὅταν τὰ χελιδόνια ἔφθαναν τὴν Ἀνοιξὴ εἰς τὸ χωριό. Ἐ, τότε πιά γινόταν ἀγρίμι, τσακάλι, ὅπου κι

ἀν βοισκόταν καὶ ἔτρεφε εἰς τὸ χωρὶν νὰ τὸ ἀναγγεί-
λῃ. Ὅπου συναντοῦσε ἄνθρωπο τὸν σταματοῦσε καὶ
μὲ στήθος ποῦ ἔπαλλε ἀπὸ χαρὰ ἐφώναζε.

— Ἠλθαν πάλι τὰ χελιδόνια, ἦλθε ἡ Ἀνοιξις.
Ναὶ ἡ Ἀνοιξις, ἡ ζωή.

Ἐπειτα, περνοῦσε ὁ ἐνθουσιασμός της, καὶ αὐτὴ καθόταν μὲ προσοχὴ εἰς τὸ κατωφλί τοῦ σπιτιοῦ της καὶ παρακολουθοῦσε τὰ θεῖα πτηνὰ ποὺ ἔκτιζαν, βάζοντα ὅλη τὴν τέχνη τους, τὴν νέα τους φωλιά, εἰς ἓνα γειτονικὸ ὑπόστεγο. Ἐβλεπε ἀχόρταγα τὰ μαυροφορεμένα πουλιὰ μὲ τὶς ψαλιδωτὲς οὐρές, ποὺ πετοῦσαν συνεχῶς ἀπὸ τὴ γῆ, εἰς τὴ φωλιά τους, τὸν δικό τους οὐρανό.

“Εβλεπε τὰ κόκκινα ποδαράκια τους, τὸ κάτα-
σπρο στῆθος τους, τὰ σπαθωτά τους φτερά καὶ ἡ
ψυχὴ τῆς πετοῦσε κι’ αὐτὴ μαζὶ τους.

Τὰ ῥωτοῦσε μὲ τὴ μυστικὴ τῆς φωνῆς, μὲ τὸ δικό της τρόπο, ἂν θὰ ἐπέστρεφαν καὶ πάλι γιὰ νὰ σκορπίσουν τὴ χαρὰ εἰς τὸν κόσμον.

Κι' αὐτὰ ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἔλθουν πάλι.

Νὰ λοιπὸν ποὺ ἦλθαν. Πετοῦν κιόλας καὶ ξανα-
πετοῦν στὴν παλιὰ τους τὴν φωλιὰ καὶ τιτιβίζουν
χαρούμενα, ποὺ τὴν βοίσκουν ἀπείραχτη.

Καὶ βέβαια, πὼς δὲν θὰ ἐρχόταν γιὰ νὰ συντρο-
φεύσουν εἰς τὶς τελευταῖες τῆς στιγμῆς, τὴν γυναῖκα
ποὺ ἐστάθηκε τόσο φιλικὰ δίπλα τους ;

Ἡ καρδιά τῆς γρηοῦλας κτυποῦσε ἀπὸ ἀπέραν-
τη χαρά, τοὺς τελευταίους τῆς κτύπους, βλέποντας τὰ ἀγαπημένα της πουλιὰ νὰ τὴν συντροφεύουν εἰς
τὶς τελευταῖες τῆς στιγμές.

Ἔτοι ἔνῳ ἡ Ἀνοιξις ὠργιάζε καὶ τὰ χελιδόνια
συνέχιζαν τὸν τραλλὸν τοῦς δρόμο πρὸς τὴν αἰωνιό-
τητα, ἡ ἥσυχη ἀναπνοή της ἐτάχυνε καὶ σὲ λίγο ἔ-
γινε ὁλόγχο ἀνάσφορος, ἀλλ' ἐπίμονος.

²⁰Ἐπειτα ἦλθε ὁ θάνατος...

Ἐξω ἢ ἀνοιξῖς .. τὰ χελιδόνια... ἡ αἰωνιότης.
Μιὰ ζωὴ τελειώνει, μιὰ νέα ἀρχίζει.

ΦΘΕΝΑΚΙΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
Β' Γ.Α.Χ.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

(Στόν φίλο μου ΑΔΚΗ)

Μπέ! μπέ! άκουα τις χαρούμενες φωνές τών ζώων μου πού έβόσκαν τριγύρω απολαμβάνοντας ήδονικά τόν άνοιξιάτικο ήλιο.

Ήταν τά ζώα μου.. Μ' άρεσε νά τά λέω έ'σι. Μιά ζωή όλόκληρη μαζί τους μ' έκανε νά τ' αγαπώ σάν άδέρφια μου..

Μπέ! μπέ!

Γύρισα τό κεφάλι καί μέ τό κουρασμένο βλέμμα μου τ' άγκάλιασα στοργικά γιά νά βεβαιωθώ πώς ήταν όλα κοντά μου.

Ύστερα πάλι τά μάτια μου γύρισαν πρός τόν όρίζοντα σάν νά περίμεναν κάτι άπό τό άπειρο, άπ' τήν αιωνιότητα.

Γύρω μου ή φύση έλαμπε άπό όμορφιά.

Μπροστά στά πόδια μου άπλωνόταν παχύ χροσοκέντητο χαλί ό καταπράσινος κάμπος.

Ό κρυσταλένιος ποταμός κι' ό χορταριασμένος δρόμος ταίρι - ταίρι ξεδίπλωναν τις καμπύλες των σάν δυό πελώρια φίδια πού σέρνονταν λάγνα καί ήδονικά πάνω στόν μαλακό λουλουδένιο τάπητα.

Δεξιά καί άριστερά μου ψήλωναν τó άνάστημα των, καμαρωτά καί περήφανα τά γκρίζα μουντά βουνά πού στίς κορφές των λαμπύριζαν καί γυάλιζαν άκόμα λίγα κρυστάλινα χιόνια άπομεινάκια ένός σκοτεινού χειμώνα.

Πέρα στό βάθος, στή μαύρη γραμμή τοῦ ορίζοντα, διακρίνονταν άμυδρά μιá λεπτή σκούρα λουρίδα άπ' τή γαλάζια θάλασσα.

Πολλές φορές διέκρινα εκεί πέρα κάτι μικρούλια τσαοδά πραγματάκια πού έρχόταν πρός τó μέρος μου.

Ύστερα τάχανα πίσω άπ' τόν πράσινο λόφο.

Έλεγαν πώς ήταν πλοία. Δέν είχα δῆ ποτέ άπό κοντά πλοίο... τί σκέψις! Μήπως είχα δῆ ποτέ άπό κοντά τή θάλασσα;

Μούλεγαν, γιά νά μου εξηγήσουν, πώς ήταν κάτι αυτοκίνητα μεγάλα πού πήγαιναν στό νερό.

Δέν μπορούσα νά καταλάβω αυτοκίνητα νά πηγαίνουν στό νερό! μά δέν πολυσκοτιζόμουν κιόλα.

Τό μόνο πού μέ ένδιέφερε ήταν πώς τά αυτοκίνητα αυτά... τά πλοία ήθελα νά πώ, κουβαλούσαν τούς ανθρώπους άπ' τήν άλλη μεριά τῆς θάλασσας πού ήταν, λέει, ή μεγάλη πόλη.

Δέν μπορούσα νά τó καταλάβω ούτε αυτό. Πώς ήταν δυνατό νά υπάρχη πόλις πίσω άπ' τή θάλασσα! Τι μυστήριο,

Μόνο πού τó σκεφτόμουν μουρχόταν ζάλη.

Κι' όμως ή μάνα μου είχε πῆ:

—'Από κεί θάρθη κάποια μέρα ό πατέρας σου.

—Θαργήση πολύ; Πού είναι;

—Δέν ξέρω παιδί μου. Κάπου είναι αιχμάλωτος μά θά γυρίση κάποια μέρα.

Δέν ήξερα τί θά πῆ «αιχμάλωτος» ούτε «πόλεμος» πού άκουα συχνά τή μάνα μου νά λέη στίς διηγήσεις της γιά τόν πατέρα μου. Όμως δέν ήθελα νά μάθω. Δέν μ' έννοιαζε. Αυτό πού ήθελα ήταν νά γυρίση ό πατέρας μου νά τόν γνωρίσω.

Τ' άλλα παιδιά όλα είχαν πατέρα. Ήταν κάτι καλό ό πατέρας... Σχεδόν σάν τή μάνα. Κι' όμως δέν είχα δει ποτέ τόν δικό μου πατέρα. Ήθελα, ήθελα πολύ νάρθη καί γι' αυτό τώρα κάρφωνα τó βλέμμα μου στόν όρίζοντα μέ προσμονή...

...Γύρω μου ή φύσις όργιαζε. Ένα μεθυστικό άρωμα είχε ξεχυθεί στήν πλάση καί μιá γλυκειά, μα γική μελωδία πού τήν συνέθεταν τά πουλιά καί τά ζώα καί τó ποτάμι καί οι μέλισσες καί τó δροσερό άεράκι, μέ ζάλιζε καί μέ συνέπαιρνε σ' ένα γλυκό, ναλάζιο όνειρο... Έβλεπα ένα πεντάμορφο έξωτικό κορίτσι μέ μακρυνά όλόξανθα μαλλιά καί μέ μεγάλα μαύρα μάτια νά μέ κρατά άπ' τó χέρι καί νά μέ τραβά σ' ένα παράξενο παραδεισένειο τόπο γεμάτο άπό ποικιλόχρωμα λουλουδία κι' άνθισμένα δέντρα, γεμάτο άπό γάρφαρα ποτάμια καί ζώα πού βέλαζαν καί μās κοιτάζαν άπορημένα καί άφοβα

Τά πουλιά είχαν άνθρώπινη λαλιά καί τραγουδοῦσαν όμορφα, μαγευτικά τραγούδια. Έρχοταν καί κάθιζαν στοῦς ώμους καί στό κεφάλι μου χωρίς νά φοβούνται τις άπορημένες μου κινήσεις.

Ένα πνιχτό μεθυστικό άρωμα μου πίεζε τά ρουθούνια καί μούκοβε τήν άνάσα.

Κοίταξα γύρω μου μήπως δώ κι' άλλους άνθρώπους.

Δέν υπήρχε ήχος.

Ξαφνικά... εκεί δεξιά, πίσω άπ' τις άνθισμένες κερασιές είδα μιá ξανθή πάνωρια γυναίκα νά προβαίνει.

Τά μαλλιά της σέρνονταν χάμω, πάνω στά κόκκινα λουλουδάκια κι' άκτινοβολούσε όλόκληρη άπό όμορφιά.

Σταθήκαμε καί τήν κοιτάζαμε άφωνοι, θαμπωμένοι άπό τó φως πού σκόρπιζε τριγύρω της.

Πρόσεξα πώς δέν έμοιαζε πολύ μέ τις άλλες γυναίκες πού γνώριζα...

Είχε πάνω της κάτι θείο, κάτι μυστηριώδες, δέν ήξερα καί γώ τί. Τό πρόσωπό της ήταν όλοφώτεινο

ΠΑΝΤΑΣΙΑ

ΠΑΝΤΑΣΙΑ

ΣΟΝΙΑΣ ΜΟΥΓΛΑΛΗ

Ha Κλασ, Γ.Θ.Χ.

Λουλουδάκι θμορφο, απλό και μικρό, ντροπαλό και δειλό μισοκρύβεσαι κάτω απ' τη χλόη, σά να μὴ θέλῃς νὰ μᾶς δείξης τὴν ἀγνότητά σου καὶ τὸ μῦρο σου, ποὺ εἶναι καὶ ὁ προδότης σου. Δὲν εἶσαι τόσο θμορφο, δὲν ἔχεις πολλοὺς ὕμνητές, ἀλλὰ τὴν σεμνότητά σου δὲν τὴν ἔχουν τὰ ἄλλα λουλούδια. Τὸ χρωμα σου παρηγορεῖ κάθε μαθιὰ πονεμένου καὶ τὸ γυρτὸ κεφαλάκι σου στὸ κλωνί σου δείχνει τὴν ταπεινώ. σὺνῃ σου, καὶ τὸ ἄρωμά σου ποὺ σ' ὀλεις ἀρέσει, ταιριάζει ἁρμονικὰ στὸ χρωμα καὶ στὴ μετριοφροσύνη σου.....

.... Σὲ συμπάθησα καὶ θαυμάζω τὴν λεπτὴ μυρωδιά σου καὶ ξεκουράζω τὴν ψυχὴ μου στὴν αἴσθησή σου. Σ' ἀγάπησα καὶ ὅσο σκορπίζω βλέματα ἀγάπης καὶ στοργῆς στὰ λουλούδια τόσο θὰ παίρνεις σὺ τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτά, γιατί εἶσαι ὁ ἄγγελος τῆς ἀνοιξῆς μου, τὸ σύμβολο τῆς ἀπλότητος, τῆς σεμνότητος, τῆς μετριοφροσύνης καὶ ὁ παρήγορος σύντροφος τῆς λύπης μου.

Τὰ ζωα καὶ τὰ πουλιὰ ἔχουν ὠραῖα χρώματα τ' αἰδόνια κελαῖδου, τ' ἄστρα λάμπουν ἀλλὰ σὺ, λατρεμένο μου λουλουδάκι σὰν σὲ κυτῶ, ἔστω καὶ γιὰ λίγο, μὲ κάνεις καὶ ξεχνῶ κάθε μου πόνο....

«Ας»

καὶ ἔμοιαζε μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας ποὺ εἶχα δῆ κάποτε σ' ἓνα εἰκόνισμα.

Τὰ μακρὰ ξέπλεκα μαλλιά της ἔμοιαζαν μὲ ἀκτίνες τοῦ ἥλιου ἢ μὲ χρυσαφένια κύματα καὶ τὸ λυγερό κορμί της λὲς κι' ἦταν ἄυλο καὶ διάφανο σὰν τὸ λευκό της φόρεμα.

Περπατοῦσε μὲ χάρη καὶ χαμογελοῦσε γλυκὰ ἀπλώνοντας τὰ χέρια σὰν νὰ εὐλογοῦσε.

Στὸ πέρασμά της τὸ ἄρωμα τῶν λουλουδιῶν γινόταν θμορφότερο κι' ἡ μουσικὴ τῶν πουλιῶν μελωδικότερη.

Ἡ φύσις ὅλη ἀνασαλεύτηκε σὰν γιὰ νὰ τὴ χαιρετήσῃ...

Τὴν κύταξα ἀπολιθωμένος μέχρι ποὺ μᾶς πλησίασε.

Ἄκουσα τὴ φωνὴ τοῦ ξανθοῦ κοριτσιοῦ ποὺ μὲ συνώδευε νὰ ψιθυρίξῃ.

—Ἐλα σκύψε. Χαιρετήσε τὴν ΑΝΟΙΞΗ.

Ἐκανα ἀσυναίσθητα ὅ,τι μὲ διέταξε.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ νόμισα πὼς μᾶς εἶδε καὶ τὸ χαμόγελό της ἔγινε ἐντονώτερο.

Θαρρῶ πὼς κοντοστάθηκε μπροστὴ μ' ἐμένα. Ὑστερὰ κίνησε νὰ φύγῃ. Μιὰ χρυσὴ ἀκτὴν γλίστρησε ἀ-

Αὐτὴ ἡ ἄπιαστη ἄερην ἐννοια ποὺ μπορεῖ ἄθελά σου νὰ σὲ τραβήξῃ στὶς πιὸ μακρινὲς παραμυθένιες χώρες, αὐτὸ τὸ ἀόρατο μυρωμένο λουλούδι μὲ τὰ πανέμορφα πέταλα, ποὺ μόλις τὸ μυρίσης νοιώθεις τὸν ἑαυτὸ σου ἐλεύθερο ἀπὸ κάθε περιορισμό, αὐτὸ τὸ ἀπαλὸ λουλούδι ποὺ μὲ μιὰ του νότα αἰσθάνεσαι μιὰ γλυκεῖα νάρκη καὶ σὲ μεταφέρει σὲ ἄλλους θμορφους οὐρανούς, ποὺ σὺ ἔπλασες γιὰ ἰδανικό σου, ἡ φαντασία σὲ τραβά καὶ τώρα γλυκὰ, ἀπαλὰ.

Νοιώθεις τὴ γνωστή σου ἀπὸ ἄλλες φορὲς νάρκη, δὲν εἶν' ἔτσι;

Μὴ προσπαθῇς νὰ τὴν ἀποφύγῃς. Εἶναι τόσο ἐλκυστικὸ νὰφεύγῃς γιὰ λίγο ἀπ' τὴ μοντέρνα πλαστὴ θμορφιά τοῦ κυσμου!

Πήγαινε ἐκεῖ ποὺ σὲ καλεῖ ἡ φαντασία σου. Δὲ θὰ χάσῃς τίποτε. Μᾶλλον θὰ κερδίσης λίγων στιγμῶν ξεγνοιασιά. Θὰ ἀνέβῃς στὸ κοινωνικὸ ὕψος στὶς πιὸ μακρινὲς χώρες, ποὺ ἀληθινὰ οὔτε νὰ τίς δῇς ἀπ' τίς θμορφες κάρτες δὲν μπορεῖς. Θὰ νοιώσῃς λίγη χαρὰ ποὺ τόσο σοῦ λείπει, ὅταν εἶσαι προσγειωμένος στὴ πραγματικότητα...

Πήγαινε... ἀκολούθησέ την! Μόνο πρόσεχε, πρόσεχε μὴ κτυπήσῃς σὲ κανένα βράχο καθὼς γυρνᾷς ἀπ' τὸ φανταστικὸ ταξίδι σου. Πρόσεχε νὰ μὴ πληγωθῇς ἀνεπανόρθωτα καθὼς θὰ γυρίζῃς στὴ συνηθισμένη ζωὴ σου.

Ἄν προσέξῃς θὰ βγῇς κερδισμένος. Πήγαινε λοιπὸν μαζί της!

Εἶναι τόσο θμορφα νὰ κερδίῃς λίγων στιγμῶν ψεύτικης ἔστω εὐτυχίας!...

πὸ τὴν ριγίλὴ θάλασσα τῶν μαλλιών της κι' ἔπεσ μπροστὰ στὰ πόδια μου.

Ἐσκυφα καὶ τὴν πῆρα. Τὴν ἔσφιξα στὴ χοῦφτα μου νοιώθοντας μιὰ γλυκεῖα ἀνατριχίλα νὰ μοῦ διατρέχῃ τὸ κορμί.

Μέχρι νὰ σηκώσω τὰ μάτια μου ἡ πανώρια γυναίκα καὶ τὸ κορίτσι ποὺ μὲ συνώδευε εἶχαν ἐξαφανισθῇ.

Γύρισα νὰ ἐρευνήσω μὲ τὸ μάτι.

Εἶδα τὰ ἀρνάκια μου ποὺ ἔβοσκαν ἀμέριμνα. Τὸ ὄνειρο εἶχε σβύσει! Ὅμως... κάτι κρατοῦσε σφιχτὰ στὰ χέρια μου.

Τὰ νοῖξα ἀργὰ μὲ νοσηρὴ περιέργεια.

Ἦταν μιὰ φωτογραφία τοῦ πατέρα μου ποὺ πάντα κρατοῦσα φυλαγμένη στὰ στήθια μου.

Μοῦ φάνηκε πὼς χαμογελοῦσε.

Χαμογέλασα κι' ἐγὼ καὶ κύταξα πρὸς τὴ μακρινὴ θάλασσα.

Ἐνα σημαδάκι ἐρχόταν.....

Ἐρχόταν ὁ πατέρας μου.... ἦμουν βέβαιος γι' αὐτό.....

Ἡ Ἀνοιξὴ μοῦ τὸν ἔστειλε γιὰ δῶρο...

.....Ἦμουν τότε 12 χρονῶν.....

ΤΑΚΗΣ ΜΗΤΣΑΚΑΚΗΣ ΒΓΧ

Η ΕΥΘΥΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ πείρα τῆς καθημερινῆς ζωῆς μᾶς διδάσκει, διὲν ἡ καλὴ καὶ εὐχάριστος ψυχικὴ διάθεσις ἀποτελεῖ οὐσιώδη καὶ ἀπαραίτητον παράγοντα διὰ τὴν ὁμαλὴν, τὴν ἀρτίαν καὶ ἱκανοποιητικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνθρώπος εὐδιάθετος, εὐθυμος, δυνατός, εἶναι γεμᾶτος εὐτυχία ἀποτελεῖ δὲ καὶ διὰ τὸ περιβάλλον εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ συμπαθέστατον κοινωνικὸν μέλος.

Φανερόν λοιπὸν εἶναι, διὲν ἀποτελεῖ μέγα προσὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ ψυχικὸν πλεονέκτημα ἡ εὐθυμία καὶ ἡ εὐδιαθεσία. Ἀλλὰ πῶς ὁμως ἐξασφαλίζεται ἡ εὐδιαθεσία αὕτη; Πῶς δυνάμεθα νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν; Πῶς θὰ κατορθώσωμε νὰ τὴν κάνωμε μόνιμον καὶ παντοτεινὸν σύντροφόν μας; Νὰ μερικὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ζητοῦν ἀπάντησιν.

Χωρὶς βέβαια νὰ παραγνωρίζωμε, ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι σοβαροὶ παράγοντες οἱ ὁποῖοι συμβάλλουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν εὐθύμου ψυχικῆς διαθέσεως, λέγομεν ὅτι καὶ ἡ ἐργασία συμβάλλει εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς εὐθύμου ψυχικῆς καταστάσεως. Ἡ ἐργασία ἀποτελεῖ συντελεστικὸν παράγοντα διὰ τὴν καλλιέργειαν κλιματος γενικῆς εὐζωίας εἰς τὴν κοινωνίαν.

Τὴν ἐργασίαν ὡς εὐεργετικὸν παράγοντα τὴν ἔχουν ὑμνήσει σειρὰ μεγάλων καὶ διακεκριμένων ἀνθρώπων εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς. Συντελεῖ αὖτις ὄχι μόνον εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν ἀτόμων ἀλλὰ καὶ τῶν κοινωνιῶν γενικώτερον, ἐπίσης καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτικὴν στάθμην αὐτῶν. Ὁ Ἡρόδοτος θεωρεῖ μεγίστην ἀρετὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν συστηματικὴν ἑνασχόλησιν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ τοῦτο δόξιν διὰ τῆς ἐργασίας ὁ νοῦς δξύνεται, τὸ σῶμα καθίσταται ῥωμαλέον καὶ ὁ χαρακτὴρ διαπλάσσεται καὶ ἐξευγενίζεται. Ὁ ἴδιος ὁ Θεός δίνει πρῶτον πονηρὰν ἐργασίαν τοῖς ἀνθρώποις. Οἱ Ἀπόστολοι ἐπίσης. Ὁ Παῦλος λέγει «ὁ μὴ ἐργαζόμενος μὴ δέ ἐσθιέτω». Εἰς τὴν μεσαιωνικὴν μας ἱστορίαν λαμπρὸν πρότυπον φιλοπονίας καὶ δραστηριότητος ἀποτελεῖ ὁ «μηδέποτε κομώμενος» αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός. Ὁ Φιλοπολίμην, «ὁ τελειοταίος μέγας Ἕλλην» ἐξήσκει χειρωνακικὰς ἐργασίας ὡσάκις ἡ πατρίς του δὲν εἶχε ἀνάγκην τῶν προσωπικῶν ἱκανοτήτων του. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῶν ὑπῆρξαν εὐτυχεῖς, ἀπολύτως ἱκανοποιμένοι, εὐθυμοὶ ψυχικῶς καὶ συμπαθεῖς εἰς τὸ περιβάλλον ποὺ ἔζησαν.

Μὴπως ὁμως καὶ σήμερον δὲν ἔχομε ἀφθονώτατα παραδείγματα τῆς μεγάλης συμβολῆς τῆς φιλοπονίας εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τόσον προσφιλοῦς εὐθύμου ψυχικῆς διαθέσεως;

Πόσῃν ψυχικὴν ἱκανοποίησιν αἰσθάνονται ὁ

φιλόπonos καὶ ἐπιμελὴς μαθητὴς ὁ ὁποῖος ἐργάζεται συστηματικὰ καὶ μεθοδικά! Μὲ ἀπερίγραπτον ἀγαλλίασιν δρέπει τοὺς καρποὺς τῆς ἐργασίας του εἴτε κατὰ τὴν καθημερινὴν βαιμολογίαν εἴτε κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους. Τὸ ἴδιο παρατηροῦμε, ὅτι συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἐπαγγέλματα καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς βιοτεχνίαν καὶ γεωργικὰς ἐργασίας.

Ἄς ρίψωμε μίαν ματὰ εἰς τὴν ἐπιστήμην θὰ παρατηρήσωμε, ὅτι καὶ ἐκεῖ μεγίστη εἶναι ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐργασίας. Ἀσφαλῶς μεγίστη θὰ ναι καὶ ἡ ψυχικὴ ἱκανοποίησις τῶν ἐργαζομένων, διότι ὡς ἀθάνατον ἔπαθλον λαμβάνουν τὴν καλὴν φήμην. Εἶναι λοιπὸν γνησίᾳ θυγάτηρ ἡ εὐθυμία τῆς ἐργασίας τῆς μεγάλης αὐτῆς μάνας τῆς προόδου. Φυσικὸν ἐπακόλουθον εἶναι ἰδίως ἡμῶν τῶν μαθητῶν νὰ καλλιεργώμεν με ἐπιμέλειαν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασίαν εἰς τὸν κύκλον τῶν μαθητικῶν μας καθηκόντων. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν εὐχάριστον ψυχικὴν διάθεσιν καὶ εὐθυμίαν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπαραβίσιτον προϋπόθεσιν εἰς τὴν ζωὴν μας.

ΝΟΥΛΑ ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ

Τάξις Η' Γυμνασίου Πόμπιας

“ΩΝ ΤΑΣ ΔΟΞΑΣ ΖΗΛΟΙΣ ΜΙΜΟΥ ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ,”

Εὐρισκόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς οὐδόλως παραιτεῖται τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος τῆς ἀναπτερώσεώς του καὶ τῆς κληροδοτήσεως τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπαρχόντων ἀγαθῶν.

Οἱ μὲν στρέφουν τὰ βλέμματά των πρὸς ἀπόκτησιν χρημάτων, οἱ δὲ πρὸς ἀπόκτησιν πνευματικῶν προσόντων καὶ ἄλλοι τινὲς ἀνταγωνίζονται πρὸς ἀποκτησιν πολλῶν ἀξιομάτων. Ἐλάχιστοι δύνανται νὰ θεωρῶνται οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἵτινες διαφεύγουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀξιοθαυμάστου λεχθέντος «ὁ ἄνθρωπος φύσει τοῦ εἶδένι δρέγεται».

Πρὸς τοῦτοις ἵνα ἀναπτύξωμεν τὸ παρὸν θέμα ἐπιτυχῶς δεόν ὅπως παρακολουθήσωμεν τὴν στάσιν καὶ τὴν ἀκατάπαυστον τρόπον τινὰ δρᾶσιν τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ εὐρισκομένων ἀνθρώπων οἵτινες συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως ἐργάζονται, καθ' ὅτι βίος διαρκῆς ἀγών, ἵνα ἀνέλθουν ὑψηλότερον.

Ἀμιλλῶνται εὐγενικῶς ἵνα ἀποκτήσουν τ' ἀνώτερον ἐξ ἐκείνου τὸ ὁποῖον κατέχουν. Ἀλλ' ἄς ἴδωμεν τοὺς ἰνθρώπους οἵτινες οὐδέποτε ἐπιθυμοῦν ν' ἀναμιχθῶν εἰς τὸν σφοδρὸν καὶ ἔντονον ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἵνα ἀνέλθουν ἀλλὰ ζητοῦν τοὺς εὐγενεῖς καὶ τιμίους συνανθρώπους των οἵτινες ἀγωνίζονται εἰς

τὸν στίβον τῆς ὑπομονῆς καὶ καρτερικότητος.

Θεωροῦνται δηλοὶ καὶ ἀποτεθαρρημένοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ζηλοφθονοῦν τοὺς τιμίως ἐργαζομένους συνανθρώπους καὶ ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ κατευθύνουν τὰ βλέμματά των καὶ νὰ στρέφουν τὴν προσοχὴν των ἵνα ἐννοήσουν σαφέστερον μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα ἐκείνων, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ τοὺς χρησιμεύσῃ ὡς ἐν ἐκ τῶν ἀρίστων μέσων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀνόδου των, δυστυχῶς !! οὐδόλως πράττουν τοῦτο ἀλλὰ ἀναμένουν τὰ πάντα ἄνευ κόπου. Καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας περιτρώως ἐδήλωσαν «**Ι**’ ἀγαθὰ κόπους κτῶνται».

Ἐνταῦθα ὅμως θὰ ἐλέγαμεν τὰ ἀξιώματα καὶ ἐν γένει πᾶν πνευματικὸν ἢ ὑλικὸν ἀγαθὸν ἀπαιτεῖ κόπον καὶ μόχθον καθ’ ὅσον οὐδεὶς ἐγεννήθη δεδοξασμένος.

Ἡ μίμησις τοιούτων ἀνθρώπων θὰ ἦτο ἐν ἐκ τῶν σπουδαιωτάτων προσόντων τὸ ὁποῖον θὰ συντελοῦσε τὰ μέγιστα τόσον εἰς τὴν μεγαλουργίαν καὶ τὴν πρόοδον ὅχι μόνον τῶν ατόμων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐθνῶν. Θέτοντας ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς τὸ φωτεινὸν παράδειγμα τούτων θὰ ἡδυνάμεθα βραδέως ἢ ταχέως νὰ εὐρισκώμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν θέσιν των.

Ὁ ἀγωνιζόμενος ἐν τῷ στίβῳ προσδοκεῖ τὸν στέφανον τῆς δόξης, ὑπομένει ὅμως καρτερικῶς καὶ ἀγογγύστως τὰ πάντα μὲ τὴν ἀκράδαντον ἐλπίδα τῆς ἐπιτυχίας. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ἅς μὴν ζηλεύωμεν τὴν ἱερὰν ἐκείνην στιγμὴν τῆς ἀπονομῆς τῶν ἐπάθλων εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ἅς κατέλθωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν στίβον, ἐὰν ἐπιθυμῶμεν νὰ δοκιμάσωμεν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν οἱ ἄλλοι διὰ συνεχῶν ἀγῶνων ἀπέκτησαν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ἈΘΑΝΑΣΙΟΣ

Καθηγητὴς Γυμν. Παραρ. Βουκολιῶν

“ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗ ΓΑΡ ΑΜΕΙΝΩΝ ΕΡΙΔΟΣ,,

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι ΣΤ. 256

Ἡ ὑποχωρητικότητα εἶναι προτιμότερα τῆς φιλονικίας. Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐμφανίζεται ὡς κήπος ὁ ὁποῖος περιέχει ἄνθη καὶ ἀκάνθας, ὠφέλιμα φυτὰ καὶ ζιζάνια, καλλικέλαδα πουλάκια καὶ φοβερὰς κουκουβάγας. Ὅλα δὲ τὰ ἄνθη ταῦτα, τὰ ὠφέλιμα φυτὰ καὶ τὰ καλλίφωνα πουλάκια, οἱ πτερωτοὶ μουσικοὶ αὐτοὶ τοῦ κήπου τούτου ἀποτελοῦν τὰ λεγόμενα διὰ μιᾶς λέξεως προτερήματα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Αἱ δὲ ἀκάνθαι καὶ τὰ ζιζάνια, ἀποτελοῦν τὰ λεγόμενα ἐλαττώματα τῆς ψυχῆς.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐμφανίζεται ὡς κοῤῥαμα προτερημάτων καὶ ἐλαττωμάτων.

Ἐν δὲ τῶν κυριωτέρων τούτων προτερημάτων τὰ ὁποῖα ἐξυψώνουν τὸν ἀνθρώπον εἰς ὑψηλοὺς καὶ

ιδεώδεις ὀρίζοντας καὶ ἀναδεικνύουν αὐτὸν περισσότερον πεπολιτισμένον, εἶναι ἡ ὑποχωρητικότητα. Ἡ ἐννοία δὲ αὕτη εἶναι ἐντελὴς ἀντίθετος τῆς ἐννοίας φιλονικίας. Διότι ὑποχωρητικότης μὲν εἶναι ἡ ἀποχὴ καὶ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο ἐριζόντων προσώπων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φέρει ὡς ἄμεσον ἐπακόλουθον τὴν εἰρήνην. Φιλονικία δὲ εἶναι ἔρις μεταξὺ δύο ατόμων, συνεχῶς ἀὔξανομένη καὶ φέρουσα ὡς ἐπακόλουθον τὸ μῖσος καὶ ἐν τέλει πολλάκις ριζώνουσα εἰς τὰς καρδίας των τὴν ἀπόπειραν τοῦ φόνου.

Καταφανῶς λοιπὸν βλέπομεν ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τὴν φιλονικίαν εἶναι προτιμότερα τῆς ἐριδος, τῆς ἐχθρότητος, τοῦ μίσους.

Ἡ Ἱστορία, ἡ ἐπιτάφιος ἐκείνη πλάξ τοῦ μνηματος τοῦ παρελθόντος, βρῖθει παραδειγμάτων εἰς τὰ ὁποῖα φαίνεται ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ μεγίστη ἀξία τῆς ὑποχωρητικότητος.

Διατὶ ὁ Σωκράτης, ὁ πρὸ Χριστοῦ, Χριστὸς μνημονεύεται καὶ θὰ μνημονεύεται μέχρις ὅτου θὰ ὑπάρχῃ ἀνθρωπότης; Ἀμέσως τὰ βιβλία, ἡ γέφυρα τοῦ παρελθόντος πρὸς τὸ παρόν, ἀποκρίνονται, ὁ Σωκράτης ἂν καὶ περιεπαίζετο, ἂν καὶ ἐλοιδορεῖτο ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του, ὅμως πάντοτε ἔφρασσε τὰ ὦτα του, πάντοτε ὑπεχώρει πρὸ τῆς ἀλαζονείας τῶν ἄλλων. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι καταφανές. Οἱ μὲν ἀντίπαλοί του, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ἡ γῆ ἐσκέπασε τὸ σῶμα των, λησμονημένοι πλέον δὲν ἐμνημονεύθησαν οὐδέποτε. Τὸ ὄνομα ὅμως Σωκράτης θὰ μένῃ πάντοτε εἰς τὰ χεῖλη τῶν πεπολιτισμένων ἀνθρώπων ὡς παράδειγμα τελείου ἀνθρώπου.

Ἐπίσης ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς γνωρίζων τὰ κακὰ ποῦ προέρχονται ἀπὸ τὴν φιλονικίαν κηρύττει: «**Μα** κάριοι οἱ εἰρηνοποιοί...» Εἶναι λέγει εὐτυχεῖς ὅσοι γίνονται αἵτιοι ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης. Τοιούτους δὲ ἐννοεῖ τοὺς ὑποχωροῦντας ἀπὸ τὴν φοβερὰν φιλονικίαν.

Τρανὸν παράδειγμα ἀνθρώπου προικισμένου μὲ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν ἀποτελεῖ ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ οὐτίος τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἐν Σαλαμῖνι. Οὗτος ὑπεχώρησεν πρὸ τῆς ταχύτητος τοῦ συνάρχοντός του Εὐρυβιάδου διὰ τῆς λακωνικῆς φράσεως «Πάταξον μὲν, ἄκουσον δέ.» Ἄν ὁ Θεμιστοκλῆς ἀνθίστατο εἰς τὴν θρασύτητα τοῦ Εὐρυβιάδου, ὅστις ἀνέτεινε τὴν ῥάβδον κατ’ αὐτοῦ, ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος γενικῶς θὰ ἦτο κακὴ.

Ὁ λαὸς προικισμένος μὲ τὴν πεῖραν χιλιετηρίδων λέγει: «Ὅταν σωπαίῃ ὁ ἕνας, σωπαίνουνε κι’ οἱ δύο».

Ἴδου λοιπόν, ποία ἡ σημασία τῆς φιλοφροσύνης. Καὶ ἡμεῖς ἅς ἔχωμεν πάντοτε κατὰ νοῦν τοὺς λόγους τούτους τοῦ Ὁμήρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ

Τάξις Η’ Γυμνασίου Καστελλίου Πεδιάδος

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Πυκνοί θάμνοι, πλούσια βλάστησις και μία απόκρημνη βουνοπλευρά ήταν τώρα και δυό χρόνια οι μεγάλοι άψυχοι φίλοι του μεγάλου ήρωα, που είχε κάνει το βαθύ σπήλαιο κάστρο της ελευθερίας και ορμητήριο κατά του τυράννου. Από εκεί ο άρχηγός της Ε.Ο.Κ.Α., ο θρυλικός Αύξεντιού, εξαπέλυε τις επιθέσεις του έναντι των στυγερών αποικιοκράτες και κατακτητές του υπερήφανου νησιού του. Από εκεί καθήρτιζε τα σχέδια επιχειρήσεων της μαχητικής οργάνωσης, που μάχεται σάν τον Δαβίδ με τον Γολιάθ των 30.000 εξωπλισμένων με δλα τα σύγχρονα μέσα Βρετανών.

Η φύσις του δημοφιλούς νησιού, της δούλης Ελλάδας του Νότου, άρχιζε να φοράει τα πράσινα της για να υποδεχθή την Άνοιξη του νέου έτους. Και χάριζε στο δοξασμένο παλληκάρι δροσιές και χαρές, εύλογώντας το βλαστάρι, που θυσίασενά πάντα γιανά την κνή ελευθερη. Δίπλα είναι η Μονή Μαχαιρά, όπου οι σκλάβοι παρακαλούν μέρα νύχτα την Υπέρμαχον Στρατηγό να σκέπη το Γένος. Και πραγματικά οι δυνάμεις της βίας και της τυραννίας δλο και γι νονται λιγότερες, δλο και συνιρίβονται.

Μά ο Έφιάλτης παραμόνευε. Ήταν βροσκό, ένας νέος Ίούδας, που σαγηνεύτηκε από τα τριάκοντα άργύρια της προδοσίας. Ο Αύξεντιού μία μέρα καθώς πήγαινε στην σπηλιά τον συνάντησε στον δρόμο και χαιρέτισε πόν σκλάβο. "Έλληνας είναι, σκέφθηκε, καλός άνθρωπος πρέ πει να είναι. Και δέν' υποψιάστηκε τον άνθρωπο, που τον παρακολούθησε.

"Ετσι ένα πρωινό καθώς ο άρχηγός με τα παλληκάρια του συζητούν μέσα στην ανέξιάτικη φύσι και το μόνο που τους συντροφεύει είναι το κελάηδημα των πουλιών και το κελάρημα της πηγής, για μία στιγμή τους εξαφανίζεται η απότομη αλλαγή της εικόνας. Άεροπλάνα, έλικόπτερα, πυροβολισμοί, ποδοβολητά, φωνές και κακό.

Είχαν προδοθή. Το κατάλαβαν από την πρώτη στιγμή. Κάτι είχαν υποψιασθή απ' τον κατά δότη βροσκό, που τους έπλησίαζε παραπλανητικά και δέν του είχαν δώσει την σημασία που έπρεπε. Δέν ήθελαν να είναι καχύποπτοι οι ήρωικοί μαχηταί, μά η ζωή έχει μέσα της τόση κακία.

Ο τύραννος έχει έτοιμάσει καλά την επιχεί-

ρηση. Έχει φέρει δημοσιογράφους, ανταποκριτάς, κινηματογραφικές συσκευές ως και τηλεόρασι. Ήθελε, φαίνεται να δείξη τον ανδρισμό του ο Ιππότης του λουτρού και της περικνημίδος της Βρετανικής αυτοκρατορίας.

Άλλά πόσον έπλανήθη. Η επιχείρησις δέν έξειλίχθη, όπως το υπελόγιζε, μά καταστροφική για τους αντιπάλους του θεαματικότητας. Κάθε άλλο.

Μέσα στο σπήλαιο οι άγωνισταί της ελευθερίας περνούν δραματικές στιγμές. Μία φοβχτα άντρες, πέντε δλοι—δλοι, έναντιον χιλιάδων άρτίως εξωπλισμένων Ιπποτών της μαιωμένης αυτοκρατορίας.

Ο ήρωικός υπαρχηγός, ο θρυλικός Αύξεντιού, σάν άλλος Λεωνίδα, τους λέει:

—Σείς πηγαίνατε να ζήσετε, γιατί εσείς χρειάζεται η Πατρίδα. Εγώ θα μείνω εδώ.

Δύσκολα μεταπείθονται τα ήρωικά παλληκάρια. Τελικά υποκύπτουν στον άνισον άγωνα.

Κι' άμέσως αρχίζει η μάχη της μόνης Μαχαιρά. Ένας έναντιον χιλίων. Ένας Δαβίδ και χίλιοι Γολιάθ.

Χαλάζι από σφαίρες, κατακλυσμός από φωτιά και πυροβολισμούς περιλούζουν την θρυλική σπηλιά. Μά το όπλοπολυβόλο του παλληκαριού τα ξεπερνάει δλα, δλα για δλα.

Οι δρες περνούσαν, οι χειροβομβίδες έδιναν κι' έπερναν, η λαγκαδιά άντηχούσε απ' τη μία μεριά από αφάντιστη φωτιά κι' απ' την άλλη από ένα όπλοπολυβόλο, μά οι ήττημένοι πάντα ήταν οι ίδιοι οι αποικιοκράτες του Λονδίνου, που τους έστειλαν να κρατούν σιδηροδέσμιο το νησί της Αφροδίτης.

Άλλες δυνάμεις ήρθαν οέ βοήθεια, έλικόπτερα μετέφεραν καινούργιους λόχους, λόχους, λόχους. Και πάλι τίποτε. Η νίκη βρισκόταν μά το μέρος του παλληκαριού, που στην είσοδο της σπηλιάς με το πολυβόλο έφραζε το δρόμο, ύψωνοντας το ανάστημά του στην απάνθρωπη και άδικη αυτοκρατορία.

Ύστερα ήρθαν άεροπλάνα κι' έριχναν πετρέλαια, βενζίνες, βαρέλια, βαρέλια πολλά. Συγχρόνως έβαλλον τα βαρέα όπλα, χιλιάδες όπλα, χιλιάδες στρατιώται.

Και ο ήρωας μπροστά στον άνισον άγωνα έπεσε. Έπесе σάν Έλληνας, σάν τον Λεωνίδα, τον Διάκο, τον Παπαφλέσσα, τον Παύλο τον

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ

Ἡ Κρήτη μας, τὸ δημοφιλὲ καὶ ἡρωϊκὸ νησί ἀπὸ ἀνέκαθεν δὲν ἔπαυσε νὰ προσφέρει εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα νέους καὶ νέες γενιὰς ἀπὸ σφοδρὰ καὶ δίψαν πρὸς τὴν μάθησιν καὶ γενικώτερον πρὸς κάθε τι τὸ ἀνώτερον, τὸ ὑψηλὸν καὶ ὠραῖον! Ἐάν ἀνυποψώμεν πολλὰς χιλιάδες χρόνια πλὴν καὶ ἐρευνησώμεν τὴν τρισέβδοον Ἱστορίαν τοῦ γραφικοῦ νησιοῦ μας, θὰ ἴδωμεν εἰς τὰς χροιάς αὐτῆς δέλτους νὰ προβάλλουν ἐξαιρέσις μορφές, πρόσωπα θεῖα τὰ διποία πολυτροπικῶς καὶ μὲ προθυμίαν προσέφεραν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν εἰς τὸ ἀγαπημένον τους νησί καὶ γενικώτερον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Θὰ ἴδωμεν ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν ἥρωες, φιλομαθεῖς, ἐξαιρέσις πολιτικοὶ ἡγέτες, ἐπιστήμονες καὶ τῶν γραμμάτων ὀδυνοί. Πράγματι θὰ ἴδωμεν πάρα πολλοὺς καὶ πρέπει νὰ ὑπερηφανευόμεθα δι' αὐτοὺς διότι ἡξιώθημεν νὰ εἰμεθα τέχνα τους καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὸ τιμημένον χώμα εἰς τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἔζησαν.

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν ὑπερηφανευόμεθα διὰ τὴν μεγαλύτερον τῶν πολιτικῶν Ἑλευθέριον Βενιζέλον καὶ νὰ μὴ νοιώθωμε τὰ σπλάγχνα μας νὰ σπινθύνουν δάκρυς ἀκούωμεν τὸ ὄνομα του; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴν αἰσθανώμεθα τὸν ἐαυτὸν μας ἀνώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου τὸν τρόπον τοῦ πολιτεύεσθαι, διότι ἡξιώθημεν νὰ εἰμεθα τέχνα τοιοῦτον ἡγέτου; Ἀλλὰ μόνον αὐτὸν ἔχει ἀναδείξει τὸ πολυπαθὸν νησί μας; Ἀσφαλῶς ὄχι! Θὰ ἦτο μεγάλη πλάνη εἰς ἐπιστεύαμεν αὐτό. Πάρα πολλοὺς ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους μέχρι σήμερον, οἱ ὁποῖοι διὰ τὰ ἀπαριθμηθῶν καὶ χρόνος χρειάζεται πολὺ καὶ χρόνος ὁμοίως. Δὲν ἔπαυσε ὁμως τὸ ἡρωϊκὸν νησί μας νὰ προσφέρει ἀνθρώπους ἀνώτερους ἀπὸ πάσης πλευρᾶς εἰς τὴν κοινότητα.

Μετὰ τὸν Ἀγνωστο Στρατιώτη, ποῦ πότισε μὲ τὸ αἷμα του τὰ βουνὰ καὶ τὰ φαράγγια τῆς Ἑλλάδος μας.

Στὰ χέρια τοῦ βασιλῆ πάντα ὁ ἡρωϊκὸς Ἀδελφολογιστὴ τοῦ δῆλου. Μ' αὐτὸ γράφτηκε στὸ Πάνθεον τῶν Ἑλλήνων ἡρώων. Μ' αὐτὸ θὰ τὸν βρῇ ἡ Ἀνάστασις τῆς δούλης Πατρίδας Του. Μὲ τὸ ὀλοκαύτωμά του, μὲ τὴν ἡρωϊκὴ θυσία του τοποθετήθηκε σὲς μεγάλες μορφές τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδας μας.

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Ε. Γ. Α. Ἡρακλείου

νώνιον. Μεγίστη εἶναι ἡ πνευματικὴ κίνησις ἡ ὁποία παρονσιάζεται εἰς τὰ Κρητικὸπουλα. Φαίνεται διὰ παραδειγματίζονται καὶ πρέπει νὰ παραδειγματίζονται ἀπὸ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν προγόνους καὶ νὰ βαδίζουσιν τὰ χροῖα τὰ ὁποῖα αὐτοὶ ἐβάδισαν. Οἱ φοιτῶντες σήμερον καὶ εἰς τὰ γυμνάσια καὶ εἰς τὰς ἀνωτάτας σχολὰς Κρήτες εἶναι πάρα πολλοί. Παρομιμῶδες εἶναι αἱ φράσεις τὰς ὁποίας μοῦ ἔδωσαν συνάδελφοί μου διαφόρων σχολῶν. «Τι μὰς ρωτᾷς γιὰ τοὺς Κρήτες μοῦ ἔλεγαν; Ἡ Κρήτη εὐρίσκεται μέσα σὲ κάθε σχολήν.» Πράγματι ὁ ἀριθμὸς τῶν Κρητῶν σπουδαστῶν εἶναι μεγάλος. Ἐχουν δημιουργηθῇ τὸν λεγόμενον «Κρητικὸν φοιτητικὸν Σύνλογον» εἰς τὸν ὁποῖον κάθε ἕνας δύναται νὰ ἀποφανθῇ διὰ διάφορα ζητήματα. Παρευρίσκονται ἐπίσης εἰς διαφόρους φοιτητικὰς, χριστιανικὰς ὁργανώσεις τὰς ὁποίας ἔχουν ἰδεύσει ὅλοι γενικῶς οἱ φοιτηταί. Ἡ φοιτητικὴ ζωὴ εἶναι ὠραία ὅταν τὴν διδάγεις πράγματι καθὼς πρέπει. Ὅταν μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ ἀπεινίξης τὸν δρόμον τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀποστολῆς σου. Εἶναι ὠραία ἡ φοιτητικὴ ζωὴ ὅταν πράγματι τὴν διδάγεις ἐντὸς τῶν πλαισίων τὰ ὁποῖα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων τὰ συγγράμματα καὶ διδάγματα σου παρέχουν!

Οἱ Κρήτες σπουδασταὶ εἰς ποσοστὸν ἀνέρχονται περὶ τὰ 10 ο/ο σὲ ὅλας τὰς σχολὰς, καὶ εἰς μερικὰς ἴσως τὸ ὑπερβαίνουν. Ρίχνοντας λοιπὸν μιὰ ματιὰ ἀπὸ τὴν «Κρητικὴν Φοιτητικὴν Στέγη» βλέπομεν τοὺς νέους καὶ νέες τῆς πολυτραγουδιωμένης νήσου νὰ συνεργίζονται, νὰ κινεῖνται, νὰ ὁργανώσουν συλλόγους χριστιανικοὺς καὶ φοιτητικούς. Ἰσως ὁμως θὰ δοῦμε καὶ πολλὰ ἀντίθετα. Παρομοίως κάθουν καὶ οἱ ἄλλοι τῆς Ἑλλάδος φοιτηταί. Μὴ νομίσετε ὅτι εἰμεθα μόνον ἡμεῖς.

Ἐξομαι καὶ εἰς ἐσὰς ἀγαπητοὶ τῆς Κρήτης μαθηταὶ καὶ προπαντὸς εἰς αὐτοὺς ποὺ τὸν Σεπτέμβριον θὰ δοκιμασθῶν νὰ τύχουν τῆς φοιτητικῆς αὐτῆς ζωῆς, τῆς ζωῆς ποὺ ἀγει πρὸς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον πρῶτα ὁ Χριστὸς καὶ κατόπιν οἱ ἐνδόξοι ἡμῶν πρόγονοι ἐτροβήσαν.

ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Φοιτητὴς Α.Σ.Ο. κ. Ε.Ε.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Ἀγαπημένο μου χωριό
στοὺς ἥσιους ριζωμένο
κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
δροσάτο εὐτυχισμένο.

Τὰ λουλουδάκια τὰ γλυκὰ
τὸ ἄρωμά τους χύνουν
καὶ τὰ νερά τῆς βρύσης σου
γλυκὰ σὲ νανουρίζουν.

Μὲς στὰ μ' κρὰ δρομάκια σου
τὰ καθαρὰ παιδάκια,
φωνάζουν καὶ παίζουνε
ὥραϊα παιχιδάκια.

Τὰ κάτασπρα σπιτάκια σου
ὀλόλευκα ἀρνάκια,
φαίνονται σὰ νὰ βόσκουνε
στῆς γῆς τὰ χορταράκια.

Ἡ ἐκκλησιὰ κατάλευκη
μὲ τὰ πολλὰ κεριά της
δίνει σὲ σένα στοργικὰ
τὴν θεία βοήθειά της.

Ἐνα στολίδι σου ὁμορφο
εἶναι καὶ τὸ σχολεὸ σου
μ' ὅλα τὰ μαθητοῦδία σου
καὶ μὲ τὸ δάσκαλό σου.

Ὅταν ὁ ἥλιος ξεκινᾷ
στὴν θάλασσα νὰ δύσῃ
ἔσένα μὲ πολλὰ φιλιὰ
περνᾷ νὰ χαιρετίσῃ.

Νεῦλα Πρατικάκη
Τάξ. Η' Γυμν. Πόμπιας

Ο ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ

Ἐβρασίστηκες σκληρὰ πέρα στὴν
[ἔξορία
καὶ βάσανα ἐτράβηξες γιὰ τὴν ἐλευ-
[θερία.

Μὰ ἤλθῃ ἡ μέρα ἡ τρανὴ ἡ μέρα
[ἡ μεγάλη
γιὰ νὰ γυρίσης λεύθερος στῆς μά
[νας τὴν ἀγκάλῃ

Χίλια καλῶς μᾶς ὤρισες ὡ θεῖε Δέ-
[σποτά μας
καὶ νᾶσαι πάντ' ἐλεύθερος νὰ βρί-
[σκεσαι κοντὰ μας

Ἐμεῖς σὰν ἑλληνόπουλα πλάϊ σου
[θὰ σταθοῦμε
καὶ μὲ τὴν μεγαλόνησο πάλι θὰ ἐ-
[θοῦμε

Μαρκ. Στυλ. Στ2 Β. Γ Α Η
Μαρκ Πόπη Στ2 Γ Θ Η

ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Μ ακρὰ πολὺν βρισκόσουνα σὲ νῆ-
[σον ἔξορία
καὶ ὁ Θεὸς ὁ εὐσπλαχνος σοῦ-
[δωσ' ἐλευθερία.

Α ἰτὸ ἐπροσευχόσουνα μέσα ἀπ'
[τὴν ψυγὴν σου
καὶ ἡ Ε.Ο.Κ Α πολεμᾷ μαζὶ
[μὲ τὴν εὐχή σου.

Κ ι' οἱ Κύπριοι προσεύχονταν ὅ-
[λοι στὴν Παναγία
καὶ τοῦ καλοῦ Μακάριου ἔληξ'
[ἡ ἔξορία.

Α πὸ τὴν Κύπρο ἔρχονται συνέ-
[λεια εἰδήσεις
ὅτι ἐγίνανε ξανὰ κι ἄλλες ἀ-
[παγχονίσεις.

Ρ ἰχνοῦνται μέσα στὴν φωτιά κορί-
[τσα μὲ κοτσίδες
μὰ μὴν ξεχνᾶτε, τύρρανοι, πὼς
[εἶναι Ἑλληνίδες

Ι σως μιὰ μέρα νὰ σκεφθῇ ὁ τύρ-
[ρανός σου σκλάβα
πὼς τὸ νησι πὺν κυβερνᾷ ἀνὴ
[κει στὴν Ἑλλάδα.

Ο λ' ἡ Ἑλλάδα πένθησε τοῦ δή-
[μιου τοὺς φόνους
καὶ τοῦ Παλληκαρίδῃ μας τούς
[φορικτοτάτους πόνους.

Σ τῆς Κύπρου τ' ὁμορφο νησι ἐ-
[φούντωσε ἡ δᾶδα
νὰ ἐνωθῇ πὺν γρήγορα μὲ τὴν
[μητέρα Ἑλλάδα.

Μαστοράκης Ἀνδρέας
ΣΤ' Γυμν. Σητείας

ΧΡΟΝΕ!!

Χρόνε! τρανὲ καταλυτὴ
γιατὶ γοργοδιαβαίνεις ;
Γιατὶ μπροστά σου ὅ,τι βρεῖς
πατεῖς καὶ τὸ μαραίνεις ;

Γιατὶ τὰ νεῖα τ' ἀνθηρὰ
φωνάζουν, «δολοφόνε !»
ποὺν τρέχεις πάντοτε μπροστὰ
κοσμοχαλάστῃ χρόνε ;

Γιατὶ μειώνεις τὴν χαρά,

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ

Μέσα στὸ διάβα τοῦ καιροῦ, στὸ βῆ-
[μα τὸ γοργό του,
τὰ πάντα χάνονται καὶ σβυοῦν στὸ
[σιωπηλὸ ρυθμὸ του.

Πέφτουν σὲ λήθαργο βαθύ, βράχια
[λησμονημένα,
ποὺ στέκουν στὴν ἀκρογιαλιά βου-
[βά, ζωγραφισμένα.

Ὅλα θὰ σβύσουν, θὰ χαθοῦν, μιὰ
[τύχη τ' ἀναμένει
ὁμως ἔσένα ἡ δόξα σου παντοτεινὰ
[θὰ μένη,

ἡ δόξα ποὺ σοῦ χάρισε ἡ ἀγάπη
[στὴν Πατρίδα
ποὺ λαμπρὴ μὲς στὴ στήθῃ σου σὰν
[πυρωμένη ἀχτίδα,

ἡ ἀγάπη ποὺ ζωγράφισε μὲ τῆς ψυ-
[χῆς τὰ μάτια,
μέσα στὸ βάθος τῆς καρδιάς, στὰ
[φωτερὰ παλάτια,

εἰκόνα ποὺ στεφάνωσες μὲ λούλουδα
[τ' Ἀπρίλη
καὶ τὴ φιλοῦσες τακτικά μὲ πυρωμέ
[να χεῖλη

Εἰκόνα ποὺ παρίστανε τὸ πατρικὸ
[σου χῶμα
ποὺ 'διδε δύσσημη χαρὰ στ' ἀλύγι-
[στό σου σῶμα.

Αὐτὴ ἡ ἀγάπη σ' ἐσπρωξε, στὸ φο-
[βερὸ ἀγῶνα
κι' ἔκοψε, καὶ σοῦ χάρισε, ἀπὸ πα-
[νῶριο ἀνθῶνα

κλωνάρια δάφνης καὶ μυρτιᾶς, στὴν
[νίκη τὴ μεγάλη.
στὴ νίκη ποὺ στεφάνωσε τ' ἀντρί-
[κιο σου κεφάλι,

Στὴ μνήμη σου προσφέρομε λουλοῦ
[δια μυρωμένα
ποὺ 'χει τὸ αἷμα σου τ' ἀγνὸ χίλιες
[φορὲς βαμμένα.

Καλαντζάκου Ἀννα Γ. Σητείας

τὴ λύπη μετριάζεις,
τὰ ὁμορφα καὶ τὰ λαμπρὰ
πατεῖς καὶ ξεθωριάζεις ;

Ἀχ! χρόνε! μαῦρε, ἄπονε,
ποὺν τρέχεις ὀργισμένος
μὲς στοὺς αἰῶνες νικητῆς,
ὁμως ποτὲ ἡττημένος.

Αἰκατ. Ἀεράκη
Τάξ. Ηα' Γ.Θ.Η.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΕΙΛΙΝΟ

Τρέμουν τὰ φύλλα στὰ κλαριά
καὶ τὰ κλαριά σαλεύουν
σὰν νάχουν χίλια μυστικά
καὶ νὰ τὰ ποὺν γυρεύουν.

"Ω, τὶ τρεμάμενες χορδὲς
ποὺ ὁ ζέφυρος τίς πάλλει
πάνω σὲ νότες μυστικῆς
καὶ ἕνα τραγοῦδι ψάλλει.

"Ω, τὰ χαμόλαδα ξερά !
Σαλεύουν, κρυφοκλαίνε.
"Ω, τὰ πουλιὰ καὶ τὰ νερά !
Τὶ μυστικά νὰ λένε.

"Ω, στὸ πανώριο δειλινὸ
μύρια ὁμορφιά χυμένη,
ποῦχει τὸ χέρι Σου τ' ἄγνὸ
Πλάστη μας σκορπισμένη.

Καλαντζίκη "Αννα
Ζ' Γυμν. Σητείας

ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΩ

(Τραγουδᾷ ὁ Χάρντιγκ)

Ἄδύνατον νὰ κοιμηθῶ, κι' ὥρα εἶ-
(ναὶ τρισήμισυ
μὲ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. τίς δουλιές μου εἶ-
(μεινε τὸ ἥμισυ
μου ἔμεινε τὸ ἥμισυ, κι' ἡ ὥρα εἶ-
(ναὶ τρισήμισυ.

Ὁ φίλος σας ὁ Διγενῆς, μου ἄλ-
(λαξε τὰ ράματα
κι ἐγὼ μὲ τοὺς φαντάρους μου γυρ-
(νᾶμε σὰν φαντάσματα
γυρνᾶμε σὰν φαντάσματα μου ἄλ-
(λαξε τὰ ράματα

Καὶ σεῖς συμπατριῶτες μου τὴν θῆ-
(ση μου νὰ νοιώσετε.
Γιατὶ σὲ λίγο διάστημα, θὲ νὰ μὲ
(σαβανώσετε
θὲ νὰ μὲ σαβανώσετε, τὴν θέση
(μου νὰ νοιώσετε.

Λιονάκης Στεφάντιος

Τέξ. Η' Ἰδιωτ. Γυμν. Ἀλικιανεύ

Ο ΔΙΑΒΑΤΗΣ

Μὲ στῆς ζωῆς τὸ μονοπάτι
θλιμμένος διαβάτης κι ἐγὼ
ζητῶ στὴ βροχή στὸ χαλάζι
θερμότητα λίγη νὰ βρῶ.

Τρικλίζοντας σέρνω τὰ πόδια
στὸ χόνη καὶ στὴν βροχή
ἄγρια μὲ πλάκωσε μπόρα
καὶ τρομερὰ μ' ἀπειλεῖ.

Τὰ μέλη μου πάγωσαν ὅλα
τρέμω σὰν φύλλου δεντροῦ
κι' οἱ ἄνεμοι μέσα στὴν μπόρα
ἔρημο μόνο μακριὰ μὲ πετοῦν.

Θεέ μου κάνε σῶος νὰ φθάσω
σὲ μιὰ ἀπάνεμη φτωχὴ γωνιά
λίγη θερμότητα νὰ ἀπολαύσω
γιὰ θὰ πεθάνω στὴν παγωνιά.

Θεέ μου παῦσε τὴν μπόρα
καὶ κάνε νὰ εὐρ' ὁ φτωχὸς
μιὰ ἡσυχὴ ἀπάνεμη χώρα
γιὰ ν' ἀπολαύσω τὸ φῶς.

Αἰκτερίνη Ἀεράκη
Τέξ. Η' Γ. Θ. Η.

ΝΕΙΑΤΑ !!

"Ω νειάτα γιατί φεύγετε
γιατὶ γοργοπερνᾶτε
κι ὅλο μπροστὰ πηγαίνετε
ποῦ τρέχετε; ποῦ πᾶτε;

Νειάτα σταθῆτε μιὰ στιγμή
θέλω νὰ σᾶς μιλήσω
ἄχι σταματήστε τὴν ὁρμὴ
μιὰ χάρη θὰ ζητήσω.

Μὴ μὲ παραμερίζετε
ἀκοῦτε σᾶς φωνάζω!
νειάτα γλυκά! νειάτ' ἀνθηρά!
μὲ ἀγωνία κράζω.

ΡΟΚ ΕΝΤ ΡΟΛ...

(εὐθυμο)

Καθὼς ἔτυχα ἕνα βράδυ
σ' ἕνα γλέντι οἰκιακὸ
ποῦχαν πρόγραμμα τοὺς βάλλει
νὰ χορεύουν ὅσ' ἔντ ὀλ
ἔγινε χωρὶς νὰ θέλω
θεατῆς εἰς τὸν «Ὁθέλλο».

"Όταν ἄρχισε ἡ ὀρχήστρα
νὰ σκληροῖζει καὶ νὰ παίξει
κάτι ἔξωφρενικὸ,
καβαλιέροι ντάμες κι ὅλοι
νέοι, νιές, γρηές καὶ γέροι
ἐπιαστῆκα στὸν χορὸ.

Μὰ τὶ τρέλλα ἦταν τούτη
νὰ χορεύουν νὰ πηδοῦν
νὰ κλωτσοῦν καὶ νὰ βρυχοῦνται
«ὀκ ἔντ ὀλ» νὰ τραγουδοῦν.

Βλέπεις τοῦμπες στὸν ἄερα
βλέπεις ἔξαψη στὰ μάτια
καὶ γιὰ μιὰ στιγμή νομίζεις
μήπως πᾶνε. .. στὰ κομάτια.

Νὰ σταθῆς γιὰ νὰ χαζέψης
εἶναι κάπως τολμηρὸ
μήπως σοῦρθει στὸ κεφάλι
κάποιο πλάσμα ζωηρὸ

Εἶναι τρέλλα, εἶναι λόξα
πιὸ μεγάλη ἀπ' τὸ «φοῦτ μπῶλ»
ὁ χορὸς αὐτὸς ὁ νέος
ποῦ τὸν λένε «ὀκ ἔντ ὀλ».

Ἀλέκος Ὁρφανευδάκης
Ζβ' Πρακτικῶ

"Όμως ἀδίκως χάθηκαν
πέταξαν σὰν πουλιὰ
κι' ἐμένα μόνη ἄφησαν
μὲς τὴν ἀπελπισιά.

"Ω νειάτα γιατί φεύγετε
γιατὶ γοργοπερνᾶτε;
γιατὶ μπροστὰ πηγαίνετε
καὶ πίσω γὲν γυρνᾶτε;

Αἰκατ. Ἀεράκη
Η Γ Θ Η

ΠΟΛΕΩΣ ΧΑΝΩΝ

«Τὴν 31ην Μαρτίου ἄρχισε πρωτάθλημα μπάσκετ μπόλ μεταξύ τῶν σχολείων τῆς πόλεώς μας. Πρῶτος ἀγὼν εἶχεν ὁμοσθη μεταξύ τῶν ομάδων τῆς Ἑκκλησιαστικῆς σχολῆς καὶ τοῦ Α' Γυμνασίου. Ὁ ἀγὼν οὗτος ἦν ἐτελέσθη λόγῳ τῆς μὴ καθόδου τῆς ομάδος τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Ὁ δεύτερος ἀγὼν τῆς ἡμέρας ἔφερεν ἀντιμετώπους τὰς ομάδας τοῦ Β' καὶ τῆς Ἑμπορικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸ Β' Γυμνάσιον ἐπεβλήθη τῆς ἀντιπάλου ομάδος τῆς Ἑμπορικῆς σχολῆς μὲ τὸ τελικὸν σκόρ τῶν 46-15 βαθμῶν. Τοὺς βαθμοὺς τῆς νικητρίας ἐσημείωσαν οἱ:

Στραβουδάκης 17, Ψούνης 17, Χοχλακάκης 11, καὶ Παρασκευάκης 1.

Συνεχιζομένου τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος τὴν 7ην Ἀπριλίου, δὲ τὸν τελικὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς πόλεως τοῦ πρωταθλήματος, καὶ ἐνώπιον πολυπληθεστάτου κοινοῦ ἀμφοτέρων τῶν φύλων διεξήχθη ὁ ἀγὼν μεταξύ τῶν ομάδων τοῦ Β' Γυμνασίου καὶ τοῦ Α' Γυμνασίου. Ὁ ἀγὼν παρούσασε ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ συνήρπασε τοὺς θεατὰς μὲ τὰς ὥρας φάσεις του. Καὶ πάλιν ἡ ομάδα τοῦ Β' Γυμνασίου, κατέβαλε τὴν ἀντίπαλον ομάδα μὲ τὸ συντριπτικὸν σκόρ τῶν 65-15 βαθμῶν. Τὸν ἀγῶνα διετήτευσαν οἱ κ. κ. Μπαλαφούτας καὶ Κατσιβελάκης. Κατόπιν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ ἡ ομάδα τοῦ Β' Γυμνασίου ἀνακηρύσσεται «ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ» σχολείων εἰς τὸ μπάσκετ - μπόλ, τῆς περιόδου 1956 - 57.

Στραβουδάκης 22, Ψούνης 19, Χοχλακάκης 12, Λαδάκης 12. Τὴν πρωταθλήτριαν ομάδα τοῦ Β' Γυμνασίου ἀποτελοῦν οἱ:

Χοχλακάκης, Λαδάκης, Ψούνης, Παρασκευάκης, Λεντάρης, Γκαζής καὶ Στραβουδάκης.

Διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος βόλλεϋ - μπόλ διεξήχθη τὴν 12ην Ἀπριλίου ὁ τελικὸς ἀγὼν μεταξύ τῶν

ομάδων τοῦ Β' Γυμνασίου καὶ τῆς Ἑμπορικῆς Σχολῆς. Νικήτρια ἀνεδείχθη καὶ πάλιν ἡ ομάδα τοῦ Β' Γυμνασίου μὲ 2-0 σέτ.

Τὸ πρῶτον σέτ ἔληξε μὲ 15-3). Περὶ τὸ εὐρὺ σὲν ὁ ἀγὼν παρούσασε ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ἀμφοτέρωθεν αἱ ομάδες ἡγωνίσθησαν ὑπέροχα, μὲ κοινὴν ἐπιδίωξιν τὴν κατάκτησιν τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος.

Κατόπιν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ ἡ ομάδα τοῦ Β' Γυμνασίου ἀνακηρύσσεται «ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ» Σχολείων, εἰς τὸ βόλλεϋ - μπόλ τῆς περιόδου 1956 - 57. Τὴν πρωταθλήτριαν ομάδα ἀποτελοῦν οἱ:

Χοχλακάκης, Λαδάκης, Ψούνης, Γεωργουλάκης, Γαβριλάκης, Κριαρᾶς καὶ Στραβουδάκης.

Ἐξ ἄλλου οὖν τὸ σχολικὸν πρωτάθλημα βόλλεϋ - μπόλ μεταξύ τῶν κοριταίων τῆς πόλεώς μας, τὴν 7ην Ἀπριλίου ἡ ομάδα τοῦ Γυμνασίου ὁηλέων κατέβαλε τὴν ομάδα τῆς Ἑμπορικῆς Σχολῆς μὲ (2-0) σέτ. Τὸ πρῶτον σέτ ἔληξε μὲ (15-11) καὶ τὸ δεύτερον μὲ (15-8). Ἡ ομάδα τοῦ Γυμνασίου ὁηλέων ἡγωνίσθη ὑπέροχα καὶ κατὰ πολὺ ἀνώτερα τῆς ἀντιπάλου ομάδος καὶ τοιοῦτοτρόπως δικαίως ἀπέσπασαν τὴν νίκην καὶ ταυτοχρόνως τὸν ἐπὶ τὴν τίτλον τῆς «ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑΣ». Τὸν ἀγῶνα διετήτευσε ἀμερολήπτως ὁ κ. Τρέγκας. Τὴν πρωταθλήτριαν ομάδα τοῦ Γυμνασίου ὁηλέων ἀποτελοῦν αἱ:

Μανιουδάκη Μάρκα, Κωνσταντίνιδου Ὑβὼνη, Κωστούρακη Τασία, Μανιουδάκη Εἰρήνη, Πρωτομου Σοφία, Κεχαγιά Νίκη, Στανιανουδάκη Δήμητρα καὶ Φακιετάκη Ἀλεξάνδρα.

Τὰς διαδοχικὰς ἐπιτυχίας τοῦ τοῦ Β' Γυμνασίου ὀφείλει ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Γυμναστικῆς Κ. Τρέγγα, ὁ ὁποῖος καταβάλλει ἀπείρους προσπάθειας διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ ἀθλητισμοῦ τῶν σχολείων μας. Ἐπίσης ἄξια πολλῶν συγχαρητηρίων τυγχάνουν καὶ αἱ γυμνάστριαι τοῦ Γυμνασίου ὁηλέων, αἱ ὁποῖαι μὲ

τὰς προσπάθειάς τὰς ὁποίας καταβάλλουν, τὸ Γυμνάσιον ὁηλέων κατάρθωσε νὰ κατακτήσῃ τὸν τίτλον τῆς πρωταθλήτριας εἰς τὸ βόλλεϋ - μπόλ, ἀλλὰ καὶ ἐλπίζει πολλὰ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ τελεσθῶσι σχολικοὺς ἀγῶνας.

Τὴν 14ην Ἀπριλίου ἐτελέσθησαν εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς πόλεώς μας Πανχανιακοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, διοργανωθέντες ὑπὸ τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου «Τάλως». Εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς μετείχον καὶ μαθηταὶ τῶν διαφόρων σχολείων, οἱ ὁποῖοι καὶ κατάρθωσαν νὰ ἀναδειχθῶν καὶ νὰ καταλάβουν τιμητικὰς θέσεις. Τὴν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν προεκάλεσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Β' Γυμνασίου Βαρδάκης Κωνσταντῖνος καὶ Τσαφάρης Μιχαήλ. Ὁ μὲν πρῶτος ἐξ αὐτῶν κατέλαβε τὴν πρωτὴν θέσιν εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μ. μὲ χρόνον 11' 6", καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος μὲ ἐπίδοσιν 5,76 μ. ὁ δὲ Τσαφάρης τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ 400 μ. μὲ χρόνον 55' 2" καὶ τὴν δευρὰν εἰς τὰ 100 μ. μὲ χρόνον 12'. Ἐπίσης ἐκ τοῦ Β' Γυμνασίου διεκρίθησαν οἱ:

Χοχλακάκης εἰς τὸ ἄλμα τριπλοῦν, Λαδάκης εἰς τὸ Κρητικὸ βόλι καὶ τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ, Ἀνδρεαδάκης εἰς τὴν σφαῖραν καὶ εἰς τὸν δίσκον. Ἐκ τῆς Ἑμπορικῆς διεκρίθησαν οἱ:

Σκαλίδης εἰς τὸν Βενιζέλειον δρόμον, Χαριτάκης εἰς τὰ 100 μ. καὶ στὸ μῆκος, καὶ Παπαβασιλείου εἰς τὸ μῆκος. Ἐκ τοῦ Γυμνασίου ὁηλέων διεκρίθησαν αἱ: Μαραγκουδάκη καὶ Μαραγκουδάκη εἰς τὸν δρόμον τῶν 100 μ. καὶ στὸ μῆκος. Ἐκ τοῦ Α' Γυμνασίου διεκρίθησαν οἱ: Πολυχρονάκης εἰς τὸν δίσκον καὶ Σαριδάκης εἰς τὸ τριπλοῦν. Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4X100 νικήτρια ομάδα ἀπεδείχθη ἡ ομάδα τοῦ Β' Γυμνασίου.

ΒΑΣΙΔΕΙΟΣ ΣΤΡΑΒΟΥΔΑΚΗΣ

Η' Πρακτικοῦ

ΕΝΑ ΜΕΖΕΔΑΚΗ

Ὁ Κύριος καὶ ἡ κυρία Περδικούλη μόλις κάθισαν στὸ τραπέζι, ἵππου ἦταν σερβιρισμένη μιὰ ψητὴ γαλοπούλα, χτύπησε ἡ πόρτα.

Ἡ κυρία ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ

— Ἀ, ὁ κύριος Μπαρουτίδης. Περᾶστε.

— Τρῶτε; Δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀνησυχίσω...

— Ἐλα βρὲ ἀδελφέ, ἄσε τὰ κοπλιμένα, φώνοζε ἀπὸ μέσα ὁ κύριος Περδικούλης.

Ὁ Μπαρουτίδης ἄφησε τὸ καπέλλο του καὶ μπῆκε στὴν Τραπεζαρία.

— Νὰ μὲ συγχωρίσης, Περδικούλη, δὲν ἤξερα ὅτι τρῶτε τόσο ἀργά.

— Καλὰ κάτσε. Μαρία φέρε ἓνα πιᾶτο

— Ὅχι, ὄχι, εὐχαριστῶ.

— Μὴν κάνεις νάζια Μπαρουτίδη! ἔχουμε καὶ γαλοπούλα ψητὴ μὲ πατατάκια.

Ὁ Μπαρουτίδης ξερογλύφτηκε.

— Εὐχαριστῶ πολὺ, ἀλλὰ ἐγὼ ἔφαγα.

— Ψέμματα λές.

— Δόγω τιμῆς. Ἐφαγα στοῦ Κάρδαμου.

— Ἐ! τότε νὰ πιῆς ἓνα κρασάκι γιὰ νὰ δοκιμάσης καὶ τὴ γαλοπούλα μας.

— Ἐνα κρασάκι τὸ πίνω. Θὰ πάρω κι' ἓνα μεζεδάκι γιὰ νὰ ἐκτιμῶ τὴ μαγειρικὴ τῆς κυρᾶς Μαρίας.

Πλησίασε στὸ τραπέζι, ἄπλωσε τὴν πετσέτα στὰ γόνατά του κι' ἔφαγε... τὴ μισὴ γαλοπούλα γιὰ μεζεδάκι.

— Ἀ! μὰ εἶναι ὑπέροχη μαγειρεμένη. Τρέλα! Τρέλα! Κρίμα πὺν εἶχα φάει.

Οἱ Περδικούληδες ἀλληλοκυτάχησαν.

— Νὰ σοῦ πῶ, Μπαρουτίδη, ἄλλη φορὰ ἂν ἔρθης χορεῦτος θὰ μοῦ κακοφανῇ πολὺ. Νᾶρχεσαι πρῶτα νὰ τρῶς κοντά μας, κι' ὕστερα νὰ πηγαίνης στοῦ Κάρδαμου... νὰ παίρνης κανένα μεζεδάκι!!

ΖΟΥΜΠΟΥΛΑ ΧΟΥΡΔΑΚΗ Ζ' Γ. Θ. Ρ.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ

Ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης (2.500.000.000) εἶναι δυνατὸν νὰ συγκεντρωθῇ εἰς ἓνα σχετικὸν μικρὸν χώρον μήκους, πλάτους καὶ ὕψους ἡμίσεως μιλίου, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν.

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγάλου ναοῦ, τοῦ ἁφιερωθέντος εἰς τὸν θεὸν τοῦ Ἥλιου, ὠδηγήθησαν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὅχι ὀλιγώτεροι τῶν εἰκοσὶ χιλιάδων ἀνθρωπίνων θυμῶτων.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχει ἓνα εἶδος πιηγοῦ ποῦ ἔχει τὴν περιεργὸν ιδιότητα νὰ ἔξη κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας πτερὰ μαῦρα καὶ κρίζα, τὰ ἐποῖα κατὰ τὸν χειμῶνα γίνονται ἄσπρα.

Εἰς τὸν Πλάτωνα (429—348 π.χ.) καὶ εἰς τὴν σχολὴν του ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν ἐξώθυρα τῆς ὁποίας ἐγράφετο ἐπιγραμματικῶς «οὐδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίστω», ὀφείλεται ἡ ἐφεύρεσις καὶ ἡ σπουδὴ τῶν γεωμετρικῶν τόπων, καθὼς καὶ ἡ ἀναλυτικὴ μέθοδος.

ΕΜΜ. ΜΙΧ. ΣΚΑΡΑΚΗΣ Η' Καστελ. Κισάμου

Μία περίεργη παράδοσις κυκλοφορεῖ μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐγέλασε ποτὲ στὴ ζωὴ του ὁ Θεάνθρωπος; Καὶ πότε;

Καὶ τὰ μὲν βιβλία δὲν ἀναφέρουν ἂν ἐγέλασε ποτὲ ὁ Χριστός, ἡ παράδοσις ὅμως λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγέλασε μίαν καὶ μόνην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του διὰ τὴν κάτωθι αἰτίαν:

Μία φορὰ πὺν διήρχετο τὴν Ἰουδαίαν μὲ τοὺς μαθητὰς του, ἔξαφνα ἄρχισε νὰ γελᾷ.

Οἱ μαθηταὶ του παραξενεύτηκαν γιὰ ποτὲ δὲν τὸν εἶχαν ἰδῆ νὰ γελᾷ καὶ τὸν ρώτησαν τὴν αἰτίαν. Ὁ Ἰησοῦς ἀντὶ ἀπαντήσεως τοὺς ἔδειξε τὰ ἐμπρὸς του ἀπλωμένα χωράφια.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ τῆς σπορᾶς τότε καὶ ἓνας γεωργὸς πὺν ἔκανε χωράφι ἐφρόντιζε νὰ κλέβῃ ὀλίγων σπ. θαμῶν τόπο ἀπὸ τὸ χωράφι τοῦ γείτονος περὶ τῶν ἀροτῶν τοῦ ἐπάνω σ' αὐτό.

— Νὰ γιατί γελῶ, εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς, γιὰτι εἶδα τὸ ἓνα χῶμα νὰ κλέβῃ τὸ ἄλλο...

ΚΟΥΒΑΡΔΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Ζ' Καστελ. Πεδιάδος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

Ὁ Δάσκαλος: Ἄν ἀπὸ ἓνα ἀριθμὸ ἀφαιρέσω με τὰ τέσσαρα τέταρα τὶ θὰ μείνῃ;

Οἱ μαθηταί: ...

Ὁ Δάσκαλος Σταθῆτε νὰ ἐξηγηθῶ καλλίτερα. Ἄν κόψω ἓνα ροδάκινο σὲ τέσσαρα κομμάτια καὶ σᾶς δώσω νὰ φάτε καὶ τὰ τέσσαρα αὐτὰ κομμάτια τὶ θὰ μείνῃ;

Ἐνας μαθητῆς: (ἐνθουσιασμένος γιὰ τὴν ἀνακάλυψίν του) τὸ κουκούτσι κύριε καθηγητά.

Βλέπω μ' εὐρίστησί μου Γιαννάκη, ὅτι αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα εἶσαι ὁ ἕκτος τῆς τάξεώς σου. Τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἦσουν ἐνδέκατος, ὁ τελευταῖος δηλαδὴ.

— Ναὶ μπαμπᾶ, μὰ τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν πέντε συμμαθηταὶ μου ἀρρώστησαν καὶ δὲν ἦλθαν σχολεῖο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΩΓΡΑΦΑΚΗΣ Τάξις Γ' Γ. Σητείας

— Πόσων χρόνων εἶσαι Τάκη;

— Ὁκτώ.

— Πῶς; πέρυσι ἦσουν ἔξη καὶ φέτος ἔγινες ὀκτώ.

— Μὰ ὁ φετεινὸς χρόνος εἶναι δ' σέκτος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΑΤΖΙΚΑΚΗΣ Δ' Γ. Σητείας

Ὁ δάσκαλος: Διατὶ Γιάννη τὸ ὄνομα γράφεται μὲ δύο μ.;

Ὁ μαθητῆς: Διότι ἔχομε δύο μάτια.

Ὁ Καθ. γητῆς: Μήπως κανεὶς ἀπὸ σᾶς ἔχει καμμιὰ ἀπορίαν;

Ὁ μαθητῆς: Μοῦ λένε σᾶς παρακαλῶ κύριε καθηγητά πόση ὥρα θέλει διὰ νὰ παίξῃ τὸ κουδοῦνι;

ΜΑΡΙΚΑ Χ. ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΥ Ζ' Γ. Ἱεραπέτρας,

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ

228) 12 ἄνδρες, 15 γυναῖκες καὶ 18 παιδιά εἰργάσθησαν μίαν ἡμέραν εἰς ἐργοστάσιον καὶ ἔλαβον 2.370 δραχμάς. Ποῖον τὸ ἡμερομίσθιον ἐκάστου, ἐὰν τὸ ἡμερομίσθιον τῆς γυναικὸς ᾦτο τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τὰ $\frac{1}{5}$ τοῦ ἡμερομίσθιου τῆς γυναικὸς.

Μιχαὴλ Στριβικτάκης
Ζ' Γυμν. Βιάννου

229) Τὸ ἄθροισμα τῶν ἡλικιῶν τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογενείας ἀποτελουμένης ἐκ τῶν γονέων καὶ τῶν δύο τέκνων τῶν ἦτο κάποτε 113 ἔτη. Μετὰ 16 ἔτη ἀπέθανεν ὁ πατήρ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν ἡλικιῶν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἦτο 111 ἔτη. Εἴκοσι ἔτη βροιδύτηρον ἀπέθανε καὶ ἡ μήτηρ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν ἡλικιῶν τῶν τέκνων ἦτο τότε 95 ἔτη. Νὰ εὑρεθῇ εἰς ποίαν ἡλικίαν ἀπέθανεν ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ.

Μαρίνος Γ. Λαπιδάκης
ΣΤ' Ε. Σ. Ἱεραπέτρας

230) Ἐνας γεωργὸς ἔχει ἕναν ὀρθογώνιον κήπον βάσεως 20 μέτρων καὶ ὕψους 9 μέτρων. Ἡ ἀξία ἐκάστου τετραγωνικοῦ μέτρου τοῦ κήπου τούτου εἶναι 30 δρχ. Ὁ γεωργὸς ἀλάσσει τὸν κήπον αὐτὸν με ἄλλον τριγωνικὸν βάσεως 25 μέτρων καὶ ὕψους 12. Πόσο πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀξία αὐτοῦ ὥστε ἡ ἀντιλλαγὴ νὰ μὴν ἐξημίωσεν κανένα.

Χαράλαμπος Μενταάκης
Ηβ' Πρακτικῶν

231) Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κυκλικοῦ ἀνθῶνος ἀκτῖνες 9 μ. ὑπάρχει κενὸν κυκλικὸν δμόκεντρον με τὸν ἀνθῶνα. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀκτίς τοῦ κυκλικοῦ κενοῦ γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ κυρίως ἀνθῶνος εἶναι 175.84 τ. μ.

Ἰωάννης Γεωργιάδης
Ηβ' Πρακτικῶν

ΕΚ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ

232) Ποδηλάτης ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς πόλεως Α πρὸς ἄλλην Β διευ-

θυνόμενος με σταθερὰν ταχύτητα. Φθάσας εἰς τὴν Β ἀναχωρεῖ ἐκ νέου πρὸς τὴν Α με τὴν αὐτὴν ταχύτητα. Καθ' ὁδὸν καὶ μετὰ πορείαν μιᾶς ὥρας ἀναγκάζεται νὰ σταματήσῃ ἐπὶ 20 λεπτά. Ἀναχωρεῖ κατόπιν ἀπὸ τῆς Β πάλιν πρὸς τὴν Α κατὰ 4 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ ἀπόστασις τῆς Α πόλεως ἐκ τῆς Β εἶναι 60 χιλ. νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀρχικὴ ταχύτης τοῦ ποδηλάτου ἐὰν ὁ χρόνος τὸν ὁποῖον ἐχρειάσθη νὰ ὑπάγῃ ἴσῃται με τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον ἐχρειάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Α πόλιν.

Ἰωάννης Στεφ. Ζευριδάκης
Η' Γυμν. Καστ. Κισάμει

233) Νὰ δειχθῇ τὸ ἀληθὲς τῆς ταυτότητος :

$$\frac{x^2(\psi-\omega)+\psi^2(\omega-x)+\omega^2(x-\psi)}{(x-\psi)(x-\omega)(\psi-\omega)} =$$

$$x^2+\psi^2+\omega^2+x\psi+\psi\omega+\omega x.$$

Μοσχονάκης Ἰδμενίδης
Η' Γυμν. Καστ. Κισ.

234) Νὰ εὑρεθοῦν δύο ἀριθμοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἄθροισμα 5 καὶ γινόμενον -84.

Στριβικτάκης Μιχαὴλ
Ε' Γυμν. Βιάννου

235) Ρὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$x+\alpha\psi=2 \text{ καὶ } \alpha x-\psi=\alpha.$$

Ζευριδάκης Χουρδάκης
Ζ' κλασ. Γ. Θ. Ρ.

236) Ἐὰ εἶναι $\frac{\alpha}{x} = \frac{\beta}{\psi}$ νὰ ἀποδεχθῇ ὅτι θὰ εἶναι καὶ $(x^2+\psi^2)(\alpha^2+\beta^2) = (\alpha x+\beta\psi)^2$.

Ἐμμ. Πενικιτάκης
ΣΤ' Γυμν. Βιάννου

237) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$2(3x-\psi)-3(\psi-x)=4 \text{ καὶ } 5(x-\psi)+\psi-3x=1.$$

Γεωργίος Λεωνιδάκης
Ζβ' Πρακτικῶν Β.Γ.Α.Χ.

238) Εἰς εὐθείαν ΑΒ μήκους α νὰ ὀρισθῇ σημεῖον Μ ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν ἰσοπλευρῶν τριγώνων πλευρᾶς ΑΜ=χ καὶ ΜΒ=ψ νὰ εἶναι ἐλάχιστον.

Α. Ντουράκης
Ηβ' Πρακτ. Γ.Θ.Χ.

ΕΚ ΤΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

εκτείνετε τὰς ἴσας πλευρὰς ΑΒ, ΑΓ πέραν τῶν κορυφῶν Β καὶ Γ καὶ νὰ λάβετε τμήματα ΒΔ, ΓΕ ἴσα. Νὰ ἀποδείξητε δὲ ὅτι τὸ τετράπλευρον ΒΔΕΓ εἶναι καὶ αὐτὸ ἐγγράψιμον εἰς κύκλον.

Στριβικτάκης Μιχ. Ζ' Γ. Βιάννου

238) Εἰς ἐγγεγραμμένον τρίγωνον ΑΒΓ φέρομεν τὰς διχοτόμους τῶν γωνιῶν Β καὶ Γ καὶ τὰς προεκτείνομεν ἕως ὅτου τμήσουν τὴν περιφέρειαν εἰς τὰ σημεῖα Δ καὶ Ε ἀντιστοίχως. Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ διχοτόμος τῆς γωνίας Α εἶναι κάθετος ἐπὶ τὴν ΔΕ.

Ἰωάννης Κουμαντάκης
Β. Γ. Α. Ἱεραπέτρας

239) Δύο ἴσοι κύκλοι με κέντρα Κ₁, Κ₂ ἐφάπτονται ἐξωτερικῶς εἰς τὸ Α. Φέρομεν τὰς ἀκτῖνας Κ₁ Β₁, Κ₂ Β₂ ὁμοορόπως παραλλήλους, ἐπὶ δὲ τῆς Β₁ Β₂ ὡς διαμέτρου γράφομεν ἡμιπεριφέρειαν πρὸς τὰ ἔξω τῶν ἄλλων. Νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ ἐπιφάνεια, ἡ περιεχομένη μεταξὺ τῆς ἡμιπεριφέρειας καὶ τῶν τόξων Κ₁ Α, Β₂ Α, εἶναι ἰσοδύναμος με τὸ παραλληλόγραμμον Κ₁ Κ₂ Β₁ Β₂.

Παρασκάκης Νικόλαος
Ηβ' Πρακτικῶν.

240) Νὰ δειχθῇ ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ στερεοῦ, τοῦ προκύπτοντος ὅταν ἰσὸ πλευρὸν τρίγωνον πλευρᾶς α στρέφεται ὁλόκληρον στροφῆν περὶ ἄξονα διερχόμενο διὰ τινος κορυφῆς του καὶ κάθετον ἐπὶ μίαν τῶν πλευρῶν του εἶναι $\text{Πα}^3 \frac{\sqrt{3}}{4}$

Κρίτων Τεπολιανάκης
Ηβ' Πρακτικῶν.

ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ

241) Νὰ γίνῃ γινόμενον ἡ παράστασις $\eta\mu^2 A + \eta\mu^2 B + \eta\mu^2 \Gamma - 2$ ἐνθα $A+B+\Gamma=180$.

Νικόλαος Ἐμμ. Μαλαθράκης
Η' Γυμν. Ἱεραπέτρας

242) Ἐάν εἰς τρίγωνον ΑΒΓ ἀληθεύει ἡ σχέση $\sin A + \sin B = 4\eta\mu^2 \frac{\Gamma}{2}$ νὰ δειχθῇ ὅτι αἱ πλευραὶ του

ἀποτελοῦν ἀριθμητικὴν πρόσodon.

Στυλιανὸς Παπαδάκης
Ηβ' Πρακτικῶν

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΟΡΤΕΣ το Πάσχα ξαναοίγουν πάλι τὰ σχολεῖα γιὰ νὰ συ εχίσωμε τὸ σχολικὸ δάστημα ποὺ ὑπολείπεται. Ἡ ἐποχὴ αὐτὴ μὲ τὸ ἀνοιξιάτικο μεγαλεῖον τῆς καὶ τὸ χαρμόσυνο καὶ φωτεινὸ περιβάλλον τῆς χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι ἡ καλύτερη τοῦ χρόνου καὶ στὴν ἐμφάνισή τῆς καὶ στὴν ἀνταπόδοση τῆς ἐργασίας. Ὁ μήνας αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ μήνας ἀνασυντάξεως καὶ ἐξορμήσεως διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Β' ἐξαμήνου, πρὸς περιμέλουν τὸν μαθητόκοσμον νὰ τὸν ὑπο-

βάλουν στὴ μεγάλη δοκιμασία. Αὐτὸ τὸ κυριαβὲν καὶ ἡ κάθε μαθητὴς καὶ μαθήτρια καὶ ἀπὸ τῶρα ἀρχίζει νὰ ἐτοιμάζεται χωρὶς καμμὰ πλεονόμηση ἀπὸ κανένα.

ΜΕ ΠΥΡΕΤΩΔΗ ΚΙΝΗΣΗ ἐτοιμάζονται τὰ σχολεῖα διὰ τὰς σχολικὰς τῶν ἐπιδείξεις. Ἡ κοινωνία θὰ θαυμάσῃ καὶ θὰ χειροκροτήσῃ πάλιν τὴν ἄλκιμον ἐνότητα, διὰ τὸ παράημα καὶ ζωτικότητα τῆς, χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς ὁθανάτου Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΜΑΣ τῇ 15 Μαΐου εἶναι τὸ τελευταῖο τοῦ παρόντος ἔτους. Θὰ εἶναι ἀποχαιρετιστήριον, μὲ τὰ ὀνόματα τῶν τελειοφοιτῶν τῶν Γυμνασίων, ὧσων μᾶς ἐστελάν οἱ ἀνταποκριταί μας, παρ' ὅλο ποὺ ἀπὸ τόσον καιρὸ ἔχομε εἰδοποιήσει. Ὅσοι δὲν μᾶς ἔστειλαν νὰ στείλουν τὸ ταχυτέρο. Θὰ εἶναι ἡ καλύτερα ἀνάμνησις τῆς σχολικῆς ζωῆς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ θερμῶς πλέον τοὺς ἀνταποκριτὰς καὶ συνεργάτας μᾶς νὰ ξεκαθαρίσουν τὸ ταχύτερον τοὺς λογαριασμοὺς τῶν, νὰ ὑπολογίσουν ἕνα τεῦχος πρὸς θὸ ἐκδοθῇ ἀκόμη καὶ νὰ μᾶς στείλουν τὸ ποσὸν ποὺ ὀφείλουν ἀφοῦ ἀφαιρέσουν τὰ ἐξεδάτων καὶ το τυχὸν ἀπούλητα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν στὸ τέλος μαζεμένα. Ὅσον ταχύτερα γίνῃ ἡ τα τοποίησις τόσον καλύτερα καὶ γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ μᾶς ποὺ νὰ μὴν ἀναγκασθόμεθα νὰ τοὺς γράψωμε ἰδιαιτέρως. Πολλοὶ ἀνταποκριταί μας εἶναι ἀπολύτως ἐν τάξει μὲ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν. Θέλωμε εἰς τὸ τέλος ὅλο νὰ φανοὺν συνεπεῖς ὡς καλοὶ φίλοι καὶ συνεργάται. Τὸ περιοδικὸν μὲ τὸ νὰ κυκλοφορεῖ τακτικὰ ἀδιαφορῶντας γιὰ ὅλα τὰ ἐμπόδια ἔχει δημιουργήσει εἰς βάρος τοῦ ὅρκειόν χρέος, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν προθυμίαν τῶν φίλων μᾶς καὶ τῶν ἀνταποκριτῶν μᾶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ. Παρακαλοῦμε φιλικώτατα μὲ ὅλη τὴν ἀγαπώνησιν ποὺ περιέβαλαν τὸ περιοδικὸν τοὺς ὅλοι καὶ ὅλες ποὺ ὀφείλουν νὰ ἐξωφλήσουν τοὺς ἀνταποκριτὰς τὸ ταχύτερον. Μόνον μὲ μιὰ εἰσοία προθυμία θὰ στηρίξωμε τὸ τόσο ὠραῖο καὶ ὠφέλιμον περιοδικὸν μᾶς.

ΟΛΟΙ οἱ ἀναγνώστες καὶ ἀναγνώστριες τοῦ περιοδικοῦ πρέπει νὰ συγκεντρώσουν καὶ τὰ 14 τεύχη τοῦ παρόντος ἔτους γιὰ νὰ κάμουν ἕνα τόμον ποὺ θὰ εἶναι πολὺτιμος μαθητικὸς θησαυρὸς καὶ ἐνθὺμιον τῆς μαθητικῆς ζωῆς τῆς καλύτερας περιόδου τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

243) Νὰ ἀποδειχθῇ :

$$\frac{\eta\mu\alpha}{1+\sigma\upsilon\nu\alpha} \cdot \frac{\sigma\upsilon\nu\alpha}{1+\sigma\upsilon\nu\alpha} = \epsilon\phi \frac{\Gamma}{2}$$

Ψυχεντάκης Ἀλκίης
Ηβ' Πρακτικὸῦ

ΦΥΣΙΚΗΣ

244) Νὰ ὑπολογισθῇ ὁ ὄγκος ὑδραργύρου ὁ ἀπαιτούμενος νὰ τεθῇ εἰς κυλινδρικὸν ὑάλινον σωλῆνα βάρους 40 gr καὶ ἐξωτερικῆς τομῆς 2 cm, ἵνα οὗτος βυθισθῇ κατὰ 20 cm ἐντὸς ὕγρου εἰδικοῦ βάρους 1,5 gr/cm³. Πυκνότης ὑδραργύρου 13,6.

Χρήστος Σταφυλάκης
Ζγ' Πρακτικὸῦ

245) Βυθίζοντες κυλινδρικὸν σωλῆνα ὑάλινον περιέχοντα ποσότητα αέριου καὶ ἀνοικτὸν κατὰ τὸ κάτω ἄκρον ἐντὸς λεκάνης μετὰ ὑδραργύρου, παρατηροῦμεν ὅτι τὸ αέριον ἔχει μήκος 10 cm, ὃ δὲ ὑδραργύρος εὐρίσκεται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑδραργύρου ἐν τῇ λεκάνῃ εἰς ὕψος 15 cm. Διὰ νὰ εὐρίσκηται ὁ ὑδραργύρος ἐντὸς τοῦ σωλῆνος εἰς αὐτὸ ἐπίπεδον, ὥς καὶ ἐκτὸς πρέπει ὁ σωλῆν νὰ βυθισθῇ κατὰ 17 cm. Ποία ἡ ἀτμοσφαιρική πίεσις;

Μοράκης Μιχαὴλ
Ζβ' Πρακτικὸῦ

246) Μία ὁργανικὴ ἔνωσις ἔχει τὴν ἀκόλουθον σύστασιν : C = 37,

215%, H = 7,315%, καὶ Cl = 54,970%. Ἐὰν τὰ 109 cm³ τῶν ἀτμῶν τῆς ἐνώσεως αὐτῆς εἰς 23° C καὶ 750mm Hg πίεσιν ζυγίζουν 0,2879 gr νὰ εὐρεθῇ ὁ μοριακὸς τῆς τύπος.

Δημήτριος Σηφάκης
Ηβ' Πρακτικὸῦ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

Χαρδάκη Ἰωάν. Γυμν. Σητείας
Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη
Κοκκινάκη Ἰωσήφ Ζ' Β.Γ. Ρεθύμνης. Αἱ λύσεις τῶν ἀσκήσεων ἐλήφθησαν.

Ἀθουσάκη Πελυχρόνιον Η' Γυμν. Βιάννου. Τὰ tests ἐλήφθησαν καλὰ.

Λιλικάκη Κων/ντίνον Η' Γυμν. Βάρου. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη.

Κουκουβιτάκη Στῆλ. Εα Γυμν. Κολυμβηρίου Γοναλάκη Ἐμ Β' Γυμν. Καστλ. Πεδιάδος. Τὰ tests ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμε.

Βελεγράκη Ζ. Χρήστος Ζ' Γυμν. Βιάννου. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη πολὺ καλῇ.

Κουσαντωνάκη Εἰρήνη Ζ' Γυμν. Καστλ. Πεδιάδ. Εὐχαριστοῦμε. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη.

Σταβρινάκη Μιχαὴλ. Ζ' Γυμν. Βιάννου. Εὐχαριστοῦμε, ἐλήφθη.

Χρηστιάκη Δημ. Η' Γυμν. Ἀλικιανῶν. Τὰ tests ἐλήφθησαν.

Ζαϊμάκη Ζ. Α.Γ.Α. Ἡρακλ. Ἡ συνεργασία σου ἐλήφθη.

Σωμπαράκης Κυρ. Γυμν. Βιάνν. Κουμντάκη Ἰωάν. Β' Γ.Α. Ἡρακλ. Ἡ συνεργασία σας ἐλήφθη.

Μυροσειδῆς Γεώργ. Η' Γυμν. Νεαπόλεως. Ὑπάρχει πληθώρα ὕλης ἀλλὰ θὰ προσπαθῶμε νὰ δημοσιεύθῃ ἡ ἀσκήσις σου.

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Φίλοι μας, αναγνώστες και αναγνώστρις μας, έμειθα πάλι κοντά σας. Το περιοδικόν μας είναι δ' καλύτερος φίλος και σύνθεσμος μας.

Λατρεψίμων Κάρτα Γ.Θ.Ρ. Το Πασχαλινόν σου διήγημα, καλὸ εὐχρηστικόν ὄντως ὄντα.

Μακροτάκην 'Ανδρ. ΤΣ' Γ. Σπ. τείας: Τὸ ποίημά σου ἀγαπᾶται.

Φραγκιαδάκην Μιχ. Η' Γυμν. Σητείας: Σὲ εὐχαριστοῦμε φίλε μας. Τὸ διήγημά σου καλόν. Ἡ δημοσίευσίς του δὲ ἐξαρτήθη ἀπὸ τὸν χρόνον τοῦ περιοδικοῦ, διότι ἔπως γνωρίζεις θὰ καθυστερήσουν μόνον τὰ δύο τεύχη τοῦ Μαΐου.

Κουρκουλεῦ Νίκην Η' Γ.Θ.Ρ. Πολὺ εὐχαριστοῦμε ὅπως καὶ ὅλας τὰς συμβατήριές σου διὰ τὴν ἀγάπην σου πρὸς τὸ περιοδικόν.

Θεοδωράκη Σαρ. Ε' Γυμν. Π. λιοχ. Δὲν εἶναι πλέον ἐπίκαιρον.

Δασκαλάκην 'Ανδρ. Σ'Α' Γυμν. Ρεθ. Σὲ εὐχαριστοῦμε φίλε μας. Προσπαθῶμε νὰ δημοσιεύονται ὅλας οἱ ἀνταποκρίσεις. Ὁρᾶται νὰ λάβῃς ἐπ' ὀψίν σου τὴν κληθῶσαν τὴν ἀνταποκρίσιν καὶ τὴν στενότητά τοῦ περιοδικοῦ. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ περιοδικόν εἶναι δεκαπενθήμερον.

Παπαδάκην Κων(νον) Ε' Γ.Α. 'Ηρακλ. Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ συνεργασία σου καλὴ.

Φανδρίδην Γεώργ. Ε' Καστ. Κισ. Τὰ ἀνέκδοτα καλὰ.

Σιβακτάκην Μιχ. Σ' Βιάννου. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ φίλε-μας. Τὸ ποίημά σου καλόν, ἀλλὰ περὶ Κύπρου ἔχομε δημοσίευσιν πολλὰ δεκάδες.

Σπαθράκην Παναγ. Α' 'Αρρ. 'Ηρακλ. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ. Σημειώματα.

Τσιριγιάκην Γεώργ. Η' Καστ. Ρεθ. Καλὴ καὶ διασκεδαστικὴ ἡ συνεργασία σου, εἶναι μακρὰ ὁμῶς. Ἡ δημοσίευσίς δὲ ἐξαρτήθη ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ δὲ διατίθεται πλέον.

Βελεγράκην Ζαχαρ. Γυμν. Βιάν. νου Σὲ εὐχαριστοῦμε.

Σιρτάκην Γεώργ. Η' Καστ. Ρεθ. 'Εγκρίνεται.

Κουβερδᾶ Εὐαγγελία Σ' Καστ. Ρεθ. Καλὸ τὸ ἀνέκδοτο.

Φανευριάκην Γιαννεῶλα ΣΤ' Γυμν. Καστ. Ρεθ. 'Αργήσαμε νὰ τὸ λάβωμε. Γιατί δὲν ἀκολουθεῖς αὐτὰ καὶ γράφομε γιὰ τὰ ἐπίκαιρα θέματα.

Πρατικάκη Νεῶλα Η' Γυμν. Ρεθ. Καστ. Καλὴ πάντα ἡ συνεργασία σου. Ἡ δημοσίευσίς ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τὸν χρόνον τοῦ περιοδικοῦ.

'Ασκευιάκην Γεώργ. ΣΤ' Γυμν. Ρεθ. Καστ. Θέλει διόρθωμα στὸν στίχο.

Δεττοράκην 'Εμμ. Η' Καστ. Ρεθ. Σὲ εὐχαριστοῦμε φίλε μας. Προσκαθοῦμε γιὰ τὴν τακτικὴ ἐκδοσὶν τοῦ περιοδικοῦ διότι αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς μας.

Συμητοπούλου Μαρία ΣΤ' Καστ. Ρεθ. Δυστυχῶς ἐλήφθη ἀργὸ διὰ τὸ Πασχαλινόν τεύχος.

Γαλανοπούλου Μαρία ΣΤ' Γυμν. Τεραπείρας: Καὶ εἰς αὐτὸ ἴδιον γράφομε.

Μακρίκην Γεώργ. Σ' Γυμν. Βιάννου. Δὲν εἶναι δὲ Κοιτικὴ διάλεκτος. Διὰ τὰ νῦν τὰ θέλωμε εἰς γνησίαν Κοιτικὴν διάλεκτον, καὶ νὰ κάνουν ἐντύψεις.

Γιαννεοῦδην Κατίνα Σ' Κλ.σσ. Γ.Θ.Χ. Πολὺ καλόν. Θὰ ταίριαζε ὁμῶς στὸ Πασχαλινόν τεύχος.

Μακρὸν Στυλ. ΣΤ' Β.Γ.Α. 'Ηρ. καὶ Μαρὴν Πόλη ΣΤ' Γ.Θ. 'Ηρ. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὸ ποιηματάκι σας μὲ μικρὴ διόρθωσιν δὲ δοθῇ πρὸς ἐγκρίσιν. Τὰ ἀνέκδοτα πολὺ συνηθισμένα.

Ραβάνην Κ. Στ' Ἀδελφ. 'ΑΚ. ραῖς. 'Ηρακλ. Σὲ εὐχαριστοῦμε. Τὰ ἀποδύματα μπορεῖς νὰ τὰ ἐπιστρέψῃς.

Ταγκουρνήν Κων(τίν)ον Η' Νε. ἀπέλας. Σὲ εὐχαριστοῦμε διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Τὰ ἀνέκδοτα μπορεῖς νὰ τὰ ἐπιστρέψῃς στὸ τέλος.

Κουκουβιτάκην Στέλιον τήν Ε' Γυμν. Κολυμβαρίου. Τὸ ποίημα ὁστερεῖ ταχυντικῶς.

Σπαθράκην Παναγ. Α' Γυμν. 'Ηρακλ. Σὲ εὐχαριστοῦμε πολὺ, καλὸς μας φίλος.

Κολωνιζάκην 'Αννα Σ' Γυμν. 'Ηρ. Σητείας. 'Εγκρίνεται τὸ ποίημά σου.

Συμητοπούλου Μαρία ΣΤ' Καστ. Ρεθ. Καστ. Πεδιάδες 'Αδελφ. Κων. Πελυχρ. Η' Γυμν. Βιάννου. Σερβοτάκην 'Ιωάν. 'Εκκλησ. Σχολὴ Κρήτης. Τεραπείρας. Κων(τίν)ον Νικ. Σ' Γυμν. Σητείας. Ἡ συνεργασία σας ἐλήφθη. Θὰ δοθῇ πρὸς ἐλεγχον. Ἡ δημοσίευσίς δὲ ἐξαρτήθη ἀπὸ τὸν χρόνον τοῦ περιοδικοῦ διότι προηγουμένως πολλὰ ἐγκρίματα.

Κακινιάκην 'Ιωσήφ Σ' Β. Γυμν. Ρεθ. Καστ. Τὸ πασχαλινόν σου διήγημα δὲ ἐπικαίρον πλέον.

Λιονάκην Σταν. Η' Γυμν. 'Αλ. Κισ. Τὸ σατυρικόν σου ποίημα τάκι ἔχει ἐνδιαφέρον.

Σκράτσην 'Ιωάν. Γυμν. Βιάννου. Τὰ ποιήματά σου θέλουν διόρθωσιν. Καλύτερο ἢ ἐμμάθησιν.

'Ανδρ. Δασκαλάκην Σ' Ρεθ. Καστ. Νίκην Σακκ. Γυμν. Μοι. ρόν. 'Αγαπητοὶ δὲν θὰ δημοσιεύθουν ἄλλοι διαγωνισμοὶ διότι τότε θὰ ἀταλάδουν οἱ ἀπαντήσεις.

'Αννα Κοπάς. Εὐχαριστοῦμε. Αἱ ἀπαντήσεις σου πολὺ καλαί.

Κλωνιζάκη Β. Γ. Χ. 'Οχι. ὅλα σωστά. Εὐχαριστοῦμε.

'Αερική: Τὰ ποιήματά σας καλὰ. Δημοσιεύονται ὡς ἔστι. 'Αν. ὅς στείλῃ, ἀμέσως ὁμῶς, κανένα ἄλλο καλλίτερον γιὰ τὸ διαγωνισμόν.

'Αλκή.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

Τὴν 7ην καὶ 10ην 'Απριλίου ἐτελέσθησαν διάφοροι ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες οἱ ὁποῖοι θὰ συνεχισθοῦν δὲ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νικητρίας τοῦ Γυμνασίου μας. Μεγάλον ἐνδιαφέρον παροῖσιν οἱ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ηη καὶ Ζη. Ἡ Ηη κατάρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ τῆς Ζη μὲ 3—1. Τὴν σύλληψιν τῆς νικητρίας ἀπετέλεσαν οἱ Γζανάκης 'Ανδρέας, Ρουσάκης, Ταγκουρνής, Μηναδάκης, Κονταράκης, Πρατοῖνης, Μαυροφόρος, Χουρδάκης, Κρητωτάκης καὶ Φραγκάκης. Καλύτεροι ἀνεδείχθησαν οἱ 'Ανδρέας, Χουρράκης καὶ ὁ πολυσυνθετότατος ἀθλητὴς μας Πρατοῖνης.

'Επίσης ἡ Ηη ἐπεβλήθη τῆς ΣΤ. μὲ τέρματα 5—0. Καλύτεροι ὁπῆρξαν οἱ Γρηγόρης Διαλ. 'Ας καὶ Πρατοῖνης.

'Επίσης ἡ ΣΤ. ἐπεβλήθη τῆς Ε' μὲ 3—1 καὶ ἡ Ε' ἐξήλθε ἰσοπαλὸς τῆς Ζ' μὲ 3—3.

ΤΣΑΓΚΟΥΡΝΗΣ ΚΩΝ(Ν)ΟΣ
Η' Γυμνασίου Νεαπόλεως